

Česká zemědělská univerzita v Praze

Fakulta lesnická a dřevařská

Katedra ekonomiky a řízení lesního hospodářství



**Profesní a zájmové organizace jako součást lesnické politiky v ČR
– analýza současného stavu**

Bakalářská práce

Autor: Martina Šindelářová

Vedoucí práce: Mgr. Ing. Michal Hrib, Ph.D

2013

ČESKÁ ZEMĚDĚLSKÁ UNIVERZITA V PRAZE

Katedra ekonomiky a řízení lesního hospodářství

Fakulta lesnická a dřevařská

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Šindelářová Martina

Hospodářská a správní služba v lesním hospodářství

Název práce

Profesní a zájmové organizace jako součást lesnické politiky v ČR - analýza současného stavu

Anglický název

Professional and interest organizations as part of the CR forest policy – a contemporary state analysis

Cíle práce

Profesní a zájmové organizace vystupující jako aktéři lesnické politiky jsou nedílnou a samozřejmou součástí lesnicko-dřevařského komplexu. Cílem práce je analýza změn (kvalitativních i kvantitativních) těchto aktérů v časovém období po transformaci lesního hospodářství v ČR v 90. letech 20. století až po dnešek a srovnání této situace se stavem v sousedních zemích (zejména ve Slovenské republice a Rakousku).

Metodika

Základem pro analytickou aplikační část práce bude komparace údajů dostupných z veřejných zdrojů o subjektech působících v lesním hospodářství, především jejich vlastní webové stránky. V aplikační části práce bude srovnána dostupnost a transparentost údajů o těchto subjektech prezentovaných zejména na jejich webových stránkách z pohledu odborné a laické veřejnosti.

Doporučené členění práce:

úvod, cíl práce, literární rešerše, metodika, výsledky, diskuse, závěr, seznam literatury a doporučených zdrojů, přílohy

Harmonogram zpracování

konzultace LS 2012/2013, konzultace ZS 2013/2014, konzultace LS 2013/2014

termín odevzdání: do 30. 4. 2014, doporučený termín pro kontrolu vedoucím: 15. 4. 2014

Rozsah textové části

30 - 40 stran textu bez příloh

Klíčová slova

lesní hospodářství, profesní organizace, lesnicko-dřevařský komplex ČR,

Doporučené zdroje informací

Národní lesnický program pro období do roku 2013. Eagri.cz [on line]. Dostupné z: <http://eagri.cz/public/web/mze/lesy/lesnictvi/legislativa/oznameni-a-stanoviska/narodni-lesnicky-program-pro-obdobi-do.html>. [citováno dne 5. 1. 2011]

OLIVA, J. Lesnická politika. 1. vydání. Praha: Česká zemědělská univerzita v Praze. 2005, 164 s. ISBN 80-213-1385-4

LYSÝ, F. - ŘEZNÍČEK, J. - FRIC, J. Malá encyklopedie lesnictví. II. díl. Knihovna Čs. Matice lesnické, svazek 39, Lesnické kulturní ústředí při ČAZ: Praha, 1948, 680 s.

Česká asociace podnikatelů v lesním hospodářství [on line]. Dostupné z: <http://www.caplh.cz/> [citováno dne 25. 5. 2012]

Česká lesnická společnost [on line]. Dostupné z: <http://www.cesles.cz/> [citováno dne 25. 5. 2012]

Česká komora odborných lesních hospodářů [on line]. Dostupné z: <http://www.ckolh.cz/> [citováno dne 5. 1. 2012]

Program for the Endorsement of Forest Certification (PEFC) [on line]. Dostupné z: <http://www.pefc.cz/> [citováno dne 25. 5. 2012] a <http://www.pefc.org/> [citováno dne 25. 5. 2012]

Sdružení taxačních kanceláří. [on line]. Dostupné z: <http://www.taxace.cz> [citováno dne 25. 5. 2012]

Sdružení soukromých a obecních vlastníků lesů ČR (SVOL) [on line]. Dostupné z: <http://www.svol.cz/> [citováno dne 25. 5. 2012]

Sdružení živnostníků v lesním hospodářství [on line]. Dostupné z: <http://www.lesolide.cz/> [citováno dne 25. 5. 2012]

Vedoucí práce

Hřib Michal, Mgr. Ing., Ph.D.

Termín odevzdání

duben 2014

Elektronicky schváleno dne 6.1.2014

prof. Ing. Luděk Šišák, CSc.

Vedoucí katedry

Elektronicky schváleno dne 12.1.2014

prof. Ing. Marek Turčáni, Ph.D.

Děkan fakulty

Prohlášení

"Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma Profesní a zájmové organizace jako součást lesnické politiky v ČR – analýza současného stavu vypracovala samostatně pod vedením Mgr. Ing. Michala Hriba, Ph.D. a použila jen prameny, které uvádím v seznamu použitých zdrojů.

Jsem si vědoma, že zveřejněním bakalářské práce souhlasím s jejím zveřejňováním dle zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách v plném znění, a to bez ohledu na výsledek její obhajoby.“

Ve Strážově dne

Podpis autora

Poděkování

Ráda bych poděkovala vedoucímu bakalářské práce panu Mgr. Ing. Michalu Hřibovi, Ph.D. za odbornou pomoc a cenné rady při zpracování této práce. Dále bych poděkovala své rodině, za pomoc při shánění dat a všem ostatním, kteří mi poskytli data pro zpracování této práce.

Abstrakt

Tato bakalářská práce se zabývá analýzou současného stavu profesních a zájmových organizací, které jsou v součinnosti s lesnickou politikou České republiky. Tyto organizace jsou nedílnou a všudypřítomnou součástí lesnicko-dřevařského odvětví. Práce pojednává o změnách jak kvalitativních tak kvantitativních, které tito aktéři prodělali za časové období od transformace lesního hospodářství v 90. letech 20. století až po současnost. V rámci analýzy současného stavu se tato práce zabývá šesti největšími a nejznámějšími profesními a zájmovými organizacemi České republiky a zároveň přináší srovnání tohoto zjištěného stavu s podobnými organizacemi v sousedním Rakousku a Slovensku. Hlavním srovnávacím parametrem v analýze je především dostupnost a transparentnost údajů o těchto subjektech a to především na jejich webových stránkách z pohledu laické i odborné veřejnosti.

Klíčová slova: lesní hospodářství, profesní organizace, lesnicko-dřevařský komplex

Abstract

This bachelor's thesis deals with an analysis of the current state of professional and interest groups that are in cooperation with forestry policy of the Czech Republic. These organizations are the integral and omnipresent parts of a forestry and timber industry. The thesis discusses the changes of both qualitative and quantitative matter which those actors have undergone in a time period since the transformation of forestry during the '90s of the twentieth century until today. Within the framework of the analysis of the current state this thesis deals with the six largest and best known professional and interest groups in the Czech Republic while providing comparison of the detected state to similar organizations in neighbouring Austria and Slovakia. A main comparative parameter in analysis is primarily the availability and transparency of information about these subjects, namely on their websites from the perspective of lay and professional public.

Key words: Forestry, professional groups, forestry and timber complex

Obsah

1. Úvod.....	1
2. Cíl práce a metodika.....	2
3. Literární rešerše.....	3
4. Výsledky práce.....	4
4. 1. Organizace – základní pojmy.....	4
4. 2. Lesnické organizace v minulosti.....	6
4. 3. Sdružení.....	10
4. 4. Lesnická profesní a zájmová sdružení v České republice.....	11
4. 4. 1. Shrnutí výsledků analýzy zájmových a profesních organizací v lesnickém sektoru	20
4. 5. Organizace v dřevařském sektoru.....	24
4. 5. 1. Shrnutí výsledků analýzy organizací v dřevařském sektoru.....	27
4. 6. Profesní a zájmové organizace v zahraničí.....	28
4. 6. 1. Shrnutí výsledků analýzy organizací v lesnickém sektoru na Slovensku.....	30
4. 7. Zhodnocení míry dostupnosti a transparentnosti informací na webových stránkách profesních a zájmových organizací.....	32
4. 8. Zákon o sdružování osob.....	33
5. Diskuze.....	38
6. Závěr.....	40
7. Přehled použitých pramenů a literatury.....	41

Seznam použitých zkratek

ADP	Asociace dřevozpracujících podniků
ALDP	Asociace lesnických a dřevařských podniků
ČAPLH	Česká asociace podnikatelů v lesním hospodářství
ČKOLH	Česká komora odborných lesních hospodářů
ČLS	Česká lesnická společnost
ČR	Česká republika
ČSAZV	Československá akademie zemědělských věd
ČSR	Československá republika
ČSVLS	Československá vědecká společnost lesnická
EHK	Evropská hospodářská komise
EU	Evropská unie
FAO	Food and Agriculture Organisation
FÚ	Finanční úřad
IC STK	Informační centrum Sdružení taxačních kanceláří
IUFRO	International Union on Forest Research Organizational
KLDS	Konfederace lesnických a dřevozpracujících svazů
LČR	Lesy České republiky
LH	Lesní hospodářství
LHP	Lesní hospodářský plán
LSDR	Lesnické sdružení Dolní Rakousko
LSS	Lesnické sdružení Salzburg
NLK	Národní lesnický komitét
NOZ	Nový občanský zákoník
OLH	Odborný lesní hospodář
OS	Odborná skupina
OSN	Organizace spojených národů

PEFC	Programme for the Endorsement of Forest Certification
ROH	Revoluční odborové hnutí
SDP	Společenstvo dřevozpracujících podniků
SLsK	Slovenská lesnícka komora
SLŠ	Sdružení lesních školkařů
SRL	Sdružení rakouských lesníků
SRL	Sdružení rakouských lesníků
SSSR	Svaz sovětských socialistických republik
STK	Sdružení taxačních kanceláří
SÚP	Státní úřad plánování
SÚS	Státní úřad statistiky
SVOL	Sdružení vlastníků obecních a soukromých lesů
TLS	Tyrolský lesnický spolek
ÚRO	Ústřední rada odborů
VÖF	Verband Österreichischer Förster
ZOLSR	Združenie obecných lesov slovenskej republiky

Seznam tabulek a grafů

Tabulka č. 1 Přehled základních informací o profesních sdruženích v ČR

Tabulka č. 2 Přehled příjmů jednotlivých organizací

Tabulka č. 3 Přehled základních informací organizací ve dřevařském průmyslu v ČR

Tabulka č. 4 Základní informace o lesnických profesních sdruženích na Slovensku

Tabulka č. 5 Zhodnocení dostupnosti a transparentnosti informací na webových stránkách jednotlivých subjektů v lesnickém sektoru

Tabulka č. 6 Zhodnocení dostupnosti a transparentnosti informací na webových stránkách jednotlivých subjektů v dřevařském sektoru

Graf č. 1 Počet členů v lesnických profesních a zájmových organizací

Graf č. 2 Počet členů v profesních organizacích dřevařského průmyslu

1. Úvod

Fungování spolkového hnutí neboli sdružení celospolečenského i profesního má v českých zemích dlouhou historii, která sahá do 19. století. Vznik spolkového hnutí v českých zemích je spojen s obdobím politického uvolnění v habsburské monarchii, které nastalo v šedesátých letech 19. století. Po pádu vlády Alexandra Bacha v srpnu 1859 začíná tzv. přestavba monarchie. Začíná také snaha po naplnění českých politických a národních požadavků, snaha demonstrovat své státoprávní a kulturně politické postoje. Vyjádřením tohoto postoje se stala počátkem 60. let intenzivní spolková činnost a to společenská i profesní.

Podílet se na spolkovém životě představovala jednu z mála možností podílet se na veřejném životě a sdružovat se s lidmi podobných názorů a zájmů. Členství ve významných spolcích se často stávalo startovním můstkem do komunální politiky, neboť byla nejvíce spojená s jejich zájmy a každodenním životem. Také ve spolcích vznikala díky častých osobních kontaktů nová městská elita, kterou tvořili úředníci, obchodníci, továrníci i vzdělané vrstvy obyvatelstva. Vznik spolků byl v českém životě úplně nový a soustřeďoval kolem sebe nejvýznamnější osobnosti té doby.

Se vznikem těchto spolků je také spojeno zahájení činnosti mnohých lesnických spolků v českých zemích. Některé z nich přetrvaly až do dob první republiky. Po druhé světové válce byla činnosti spolků výrazně omezena. Lesnické spolky nabývají opět své někdejší „slávy“ až po sametové revoluci. V průběhu devadesátých let dvacátého století vzniklo mnoho spolků potažmo sdružení v lesnickém oboru. Stále nové zájmové a profesní organizace vznikají v tomto oboru až do současnosti. Sdružují různé profese a odvětví lesního hospodářství.

2. Cíl práce a metodika

Cíl: Profesní a zájmové organizace vystupující jako aktéři lesnické politiky jsou nedílnou a samozřejmou součástí lesnicko–dřevařského komplexu. Cílem práce je analýza změn (kvantitativních a kvalitativních) těchto aktérů v časovém období po transformaci lesního hospodářství v ČR v 90. letech 20. století až po 1. 2. 2014 a srovnání této situace se stavem v sousedních zemích (zejména ve Slovenské republice a v Rakousku).

Metodika: Základem pro analytickou aplikační část bude komparace údajů dostupných z veřejných zdrojů o subjektech působících v lesním hospodářství, především jejich webové stránky. V aplikační části práce bude srovnána dostupnost a transparentnost údajů o těchto subjektech prezentovaných zejména na jejich webových stránkách z pohledu odborné a laické veřejnosti.

3. Literární řešerše

Tématem lesnických organizací (spolků) se zabýval ve svém díle Naučný slovník lesnický I. – III. díl (ARTNER, G., et al. 1959), kde popisuje historii a tehdejší stav lesnických spolků. Další historická data o tomto tématu lze nalézt v publikaci „Přehled vývoje našich lesů“ jejím autorem je Nožička (1957). Publikace, která se zabývá již vývojem profesních a zájmových organizací v lesnicko-dřevařském sektoru po roce 1990 je Lesnický naučný slovník I. a II. díl (POLENO, Zdeněk, et al., 1994). Sdruženími v celospolečenském měřítku se zabýval například Bartůněk nebo Čechura. Lesnickými organizacemi se dlouhodobě zabýval Lasák. K autorům, kteří na toto téma publikovali, se řadí také Kohout (1995).

V současné době se spolky a zájmovými organizacemi v právním hledisku zabývá Černý, tento autor mimo jiné publikoval komentáře k zákonu o sdružování občanů a této části nového občanského zákoníku. Dalším autorem, který se zabývá daným tématem je v současnosti Hájková (2013). Tato autorka publikovala „Teoretické minimum k úpravě poměrů občanských sdružení od účinnosti nového občanského zákoníku“.

Zájmovými a profesními organizacemi v rámci vztahu k lesnické politice, zabývá mnoho autorů. Lze uvést například Vašíčka, zmínění autor se tímto tématem zabývá dlouhodobě. Na zmíněné téma bylo v posledních několika letech také vypracováno několik závěrečných prací. Historií i současností lesnických zájmových a profesních organizací se zabýval ve své práci například Soucha (2013).

V dnešní době je nejlepším zdrojem pro zjišťování informací o těchto subjektech internet, kdy webové stránky jednotlivých organizací a spolků poskytují souhrnné a aktuální informace. Na webu jednotlivých subjektů lze získat informace o stanovách organizací, údaje o počtu členů, výši členského příspěvku a další. Takto ucelené informace žádná z publikací nenabízí.

4. Výsledky práce

4. 1. Organizace – základní pojmy

Organizace v obecném smyslu je činnost, úzce spjatá s dělbou práce, zaměřená na co neúčelnější uspořádání, aby bylo dosaženo co největší účinnosti. Organizace jako výraz cílevědomé činnosti člověka je základem řízení společenské práce. Každá dělba práce vede k soustavě specializovaných pracovníků, tedy k organizaci, představující soustavu orgánů, zaměřených jednak k výkonu – orgány výkonné, jednak k řízení – orgány řídicí, jednak ke spojení obou těchto funkcí – orgány koordinační. Takto uspořádané a soustavné rozvíjení dělby práce umožňuje člověku cílevědomě ovládat i nejsložitější pracovní a výrobní pochody a činnosti. Soustavným členěním i skladbou orgánů v organismy a organismů v organizační soustavě vznikají organismy vyšších řádů s mnohonásobnými stupni řízení.

Vzhledem k tomu mluvíme pak v užším pojetí organizace o organizační struktuře společenských organismů, tj. o skladbě těchto útvarů jak po stránce vertikálního, tak i horizontálního rozčlenění jejich dílčích (operačních) jednotek. Pro každý útvar v této soustavě je určen jak rozsah jeho pravomoci, povinnosti i jeho odpovědnosti, tak i rozsah a obsah jeho vlastní činnosti. Přitom činnost každého z těchto útvarů je řízena jak ve směru vertikálním (a to orgány vyššího stupně řízení), tak i ve směru horizontálním (vymezení jeho speciální funkce v témže stupni řízení).

Podle způsobu spojení těchto jednotek určitého organizačního útvaru, na němž závisí prostředky i způsob provádění řízení, mluvíme o organizačních typech, resp. systémech nebo soustavách řízení. Základními typy jsou dvě soustavy řízení, a to a) soustava stupňová (lineární) a b) soustava funkční. Soustava stupňová, nejstarší a nejjednodušší typ řízení, představuje přímé (lineární) spojení jednotlivých stupňů řízení. Jednotky nižšího stupně odpovídají a podléhají jen jednomu orgánu ve stupni vyšším. Přitom v nejvyšším stupni je soustředěna nejvyšší moc výkonná i odborná znalost spolu s plnou odpovědností v jedné osobě. Pro velké požadavky na vedoucí v této soustavě nehodí se pro velké organismy, přesto, že je jinak přehledná a jednoduchá. Soustava funkční vychází ze zásady specializace vedení a vedoucích na vyšších stupních řízení. Příkazy pro nižší jednotky jsou dávány specialisty, podle jejich funkcí, odtud soustava funkční. Odstraňuje nedostatky prvního typu, vede však ke křížení příkazů, rozptylování odpovědnosti a tím i k uvolňování disciplíny. K využití výhod a odstranění závad těchto základních typů používá se různých systémů kombinovaných, jako

stupňové soustavy štábní, nebo funkční soustavy s dispečery. Ve stupňové soustavě štábní jde o soustavu stupňovou, kde vedoucí má k dispozici štáb, tj. sbor specialistů, jako orgán pomocný. Tím se docílí vyšší odborné úrovně vedení bez nežádoucího přetížení vedoucího. Ve funkční soustavě s dispečery je zlepšena původní soustava funkční zvláštními koordinačními orgány (dispečery). Tím je zabezpečeno jednotné řízení podřízených jednotek.

Společným problémem těchto organizačních typů je řešení způsobu řízení, tedy problém centralizace a decentralizace. Centralizace znamená řízení hospodářské činnosti z jednoho místa, ve kterém je soustředěna veškerá dispoziční činnost, zahrnující i řízení operativní. V decentralizaci je naproti tomu dispoziční činnost od operativního řízení oddělena. Tím dostávají nižší organizační složky operativní samostatnost. V zájmu zvýšené účinnosti řízení je žádoucí, aby se centralizace a decentralizace co nejúčelněji kombinovaly. Proto se soustřeďují u vyšších stupňů řízení jen ve věci zásadní povahy nebo takové, které mohou být účelněji řízeny centralizačně, kdežto nižším stupňům řízení se svěřuje pravomoc a odpovědnost operativní. Tím se umožňuje co nejširší účast pracujících na řízení, podchycuje se iniciativa pracovníků a zajišťuje se pružnost operativního řízení. Konkrétní formou spojení řízení s nejširší účastí pracujících je v socialistickém hospodářství zásada demokratického centralismu. V této zásadě, představující vedoucí princip organizace a řízení socialistického národního hospodářství, jsou vztahy centralizace a decentralizace v podstatě sjednoceny. Jde o princip osobního vedení a odpovědnosti, spojený s kolektivním posuzováním a kritikou. Tímto způsobem je v socialistickém hospodářství vyřešena otázka vzájemného poměru účelné kombinace centralizace a decentralizace. V soustavě plánovaného hospodářství, kde stát, jako vlastník výrobních prostředků, je představitelem jak veškeré politické, tak i hospodářské moci, je řízena společenská výroba, spotřeba i rozdělování výsledků výroby podnikovým způsobem. To znamená, že základním článkem této soustavy je podnik (v.t.), jako orgán výkonný, řízený funkčně nadřízeným orgánem – ministerstvem. Koordinační orgány hospodářské činnosti v této soustavě jsou: Státní úřad plánovací (SÚP) pro koordinaci hospodářství po stránce plánovací a Státní úřad statistický (SÚS) pro koordinaci veškeré národohospodářské a operativně technické evidence. (ARTNER, G., et al., 1959)

Organizace jako nauka znamená zevšeobecnění zkušeností a výsledků hospodářské činnosti v ucelenou soustavu poznatků a zásad uspořádání společenské výroby i spotřeby. Spolu s plánováním, s nímž je řízení spjato, je součástí hospodářské politiky, tedy aplikací ekonomiky. Svě praktické závěry opírá o ekonomický rozbor, proto je v úzkém spojení s národohospodářskou evidencí, statistikou i účetnictvím. (ARTNER, G., et al., 1959)

4. 2. Lesnické organizace v minulosti

Organizace lesnické – spolčovací činnost na poli lesnictví je velmi mnohotvárná a je do značné míry určována společenským zřízením, významem lesů, jakož i celkovým stavem civilizace a kultury jednotlivých zemí. V rámci těchto místních podmínek se pak vytvářejí v jednotlivých státech různé organizační formy spolčování, které podle účelu, jež tyto organizace sledují (Vědecké, zájmové, stavovské, apod.) mají též různé názvy (spolky, společnosti, společenství, sdružení, jednoty, unie, svazy, družstva atd.). Tato organizační mnohotvárnost je charakteristická hlavně pro kapitalistické země, kde je vlastnictví lesů do značné míry v soukromých rukách. Většina těchto organizací vydává též vlastní časopisy. V novější době, zejména v zemích socialistického typu, nabývá stále většího významu sdružování lesních zaměstnanců v odborných organizacích (v ČSR Revoluční odborové hnutí – ROH, Svaz zaměstnanců v zemědělství a lesnictví). V ČSR má spolčovací činnost lesníků bohatou tradici. Prvý pokus o ustanovení lesnické organizace v Čechách byl podniknout společností lesních hospodářů na Čáslavsku v r. 1846; ten se však nezdařil a byl opakován na Boleslavsku v r. 1848 lesnicko–čtenářským spolkem, který svolal 22. 5. 1848 přípravnou schůzi pro založení lesnického spolku do Mělníka. Schůze se uskutečnila teprve 8. 8. 1848 a byla na ní ustanovena Česká jednota lesnická, která v r. 1849 vydávala spolkový časopis *Vereinschrift für Forst, Jagd und Naturkunde*, jež zanikl po dobrovolném rozejití se spolku v r. 1921. Na Moravě se při c. k. moravsko–slezské společnosti ustanovila v r. 1849 zvláštní lesnická sekce, která byla jádrem moravského lesnického spolku *Mährisch – Schlesischer Forstverein*, který vydával svůj časopis *Verhandlungen der Forstwirthe* do r. 1920, kdy spolek i časopis zanikly. V r. 1907 byl založen první ryze český lesnický spolek *Jednota českých lesníků zemí koruny české*, který byl r. 1919 rozšířen na lesnictvo celé republiky a přejmenován na *Ústřední jednotu československého lesnictva*. V době okupace byl název spolku změněn na *Spolek českého lesnictva* a omezen na území protektorátu a v r. 1950 byl přičleněn k *Lesnickému kulturnímu ústředí při II. (lesnickém) odboru ČAZ* až do r. 1952, kdy přešel k *ÚRO*. Od r. 1920 vydával spolek časopis *Československý les*, později *Les*, který přestal vycházet r. 1951. V r. 1920 byl ustanoven kulturní a literární spolek *Malice lesnická*, jehož úkolem bylo vydávat a šířit odbornou lesnickou literaturu. Od r. 1922 vydával časopis *Lesnická práce*, vycházející dosud a od r. 1924 *Československý Háj*, který přestal vycházet v r. 1950. Spolek splynul s *Lesnickým kulturním ústředím* a jeho úkoly převzal lesnický odbor *ČAZ*. Kromě těchto spolků převážně s činností odbornou, vznikla řada spolků převážně s činností stavovskou, např. v r. 1894 v Žatci *Deutscher Forstverein für Böhmen*, v r. 1904

Jednota lesního a lovcího personálu atd. Zájmová skupina lesních inženýrů při spolku architektů a inženýrů ustavená v r. 1924 se zabývala kromě záležitostí stavovských hlavně zásadními lesnickými otázkami. V r. 1928 byl ustanoven Spolek státně zkoušených lesních hospodářů a v r. 1925 Spolek revírního lesního úřednictva, které měly převážně úkoly rázu stavovského. Při založení Československé akademie zemědělské v r. 1924 byl v jejím rámci ustanoven II. (lesnický) odbor, který se snažil o vzájemnou spolupráci vědy s praxí. O organizačních snahách lesnických svědčí i řada dalších opatření, jimiž mělo být lesnictvo shromážděno k společné práci, např. společné úsilí lesnických organizací o pořádání zemských lesnických kongresů, z nichž první byl pořádán v r. 1908 v Praze, snaha po zřízení ústřední lesnické rady v době ustanovení první republiky, zakládání klubů pro lesnictví a myslivost (Pelhřimov, Klatovy aj.), tvoření volných sdružení lesních správ od r. 1919 za účelem úpravy a usměrnění cen dřeva a lesní výtěže, ustanovení spolků absolventů při lesnických školách apod. Od r. 1956 zde existuje Čs. Vědecká společnost lesnická, mající 19 odboček a asi 1500 členů. V poslední době vznikají organizace mezinárodní. Před II. světovou válkou měl pro lesnictví význam Mezinárodní úřad zemědělství v Římě, založený v r. 1905, jakož i činnost bývalé Společnosti národů. Mezinárodní organizace lze dělit na vládní (členy jsou státy) a nevládní (členy jsou jiné subjekty než státy).

Z vládních organizací je nejdůležitější FAO (Food and Agriculture Organisation – Mezinárodní organizace pro výživu a zemědělství) se sídlem v Římě. Je to jedna z tzv. organizací Spojených národů pro zvláštní úkoly, založená r. 1943, jejíž členy je dnes 74 států. Činnost se vztahuje na tyto obory: potravinářství, zemědělství, lesnictví a rybářství. Těžiště činnosti FAO spočívá ve shromažďování, publikaci a rozšiřování zpráv z celého světa, doporučování různých opatření členským vládám, technické pomoci výchově a hlavně umožňování styku a spolupráce odborníků celého světa. Hlavními publikacemi FAO v oboru lesnictví je časopis *Unasylva*, dále statistické publikace (*Timber Bulletin for Europe World Forest Resources* aj.), četné neperiodické publikace vycházející v několika řadách (*Forestry Development Papers* atd.) a bohatá dokumentace o činnosti různých lesnických orgánů FAO.

Značnou činnost na poli lesnictví vyvíjí i Organizace spojených národů (OSN) hlavně Hospodářská a sociální rada (HSR) se sídlem v New Yorku a její regionální orgány. Zde má význam zejména tzv. technická pomoc poskytovaná v OSN málo vyvinutým zemím, a to jednak z normálních rozpočtových prostředků, jednak organizováním (od r. 1949) tzv. rozšířeného programu technické pomoci OSN. Jednotlivé hospodářsky silné země, včetně SSSR a ČSR, přispívají ba tento program, jehož účelem je poskytovat finanční a odbornou

pomoc méně vyvinutým zemím (vysílání expertů, pořádání kurzů, poskytování technického vybavení atd.). Technickou pomoc řídí HSR, avšak vlastní provádění náleží mezinárodním organizacím pro zvláštní úkoly v lesnictví, tedy FAO. Další orgány OSN, mající význam pro lesnictví, jsou regionální komise HSR (pro Evropu, pro Asii a Dálný východ a pro Latinskou Ameriku). Evropská hospodářská komise (EHK) se sídlem v Ženevě má řadu výborů, z nichž pro lesnictví má význam Dřevařský výbor, úzce spolupracují s Evropskou lesnickou komisí FAO.

Mezinárodní spolupráce zemí lidových demokracií se organizovala na široké basi od r. 1947 ve formě dvoustranných smluv o vědecké a technické spolupráci, uzavíraných mezi jednotlivými státy, které vytvářejí též základnu pro spolupráci na poli lesnictví. ČSR uzavřela celou řadu takových smluv, podle nichž se mezi smluvními stranami zřizují tzv. smíšené komise, které projednávají a připravují pro vlády návrhy na rozšíření vědecké a technické spolupráce. Kromě této sítě bilaterálních smluv byl vytvořen na začátku r. 1949 zvláštní mezinárodní kolektivní orgán, Rada vzájemné hospodářské pomoci, ve které jsou zastoupeny jednotlivé lidové demokratické státy na podkladě naprosté rovnosti bez ohledu na jejich hospodářský nebo politický potenciál. Vedení Rady se skládá z náměstků ministerských předsedů jednotlivých států. Kteří s odbornými poradci tvoří Shromáždění zástupců delegátů členských států. Běžnou práci vykonává sekretariát s řadou odborných komisí, jež sídlí v různých státech (zemědělská v Sofii). Činnost Rady směřuje k tomu, aby se stala prostředkem plánovité koordinace hospodářského rozvoje členských států, což se přirozeně dotýká do značné míry i lesnictví.

Nevládních mezinárodních organizací je značný počet. Mezi nejdůležitější patří Mezinárodní unie lesnických výzkumných ústavů (International Union of Forest Research Organizational – IUFRO), založená r. 1890. Jejím úkolem je sdružovat k spolupráci lesnické výzkumné ústavy a výzkumníky celého světa s ostatními organizacemi. Má tyto orgány: prezidenta, stálý výbor, sekretariát (Řím), mezinárodní radu a kongres (svolávaný vždy po 3-5 letech). Vědecká činnost Unie se soustřeďuje do 11 výzkumných sekcí. Unie má kolem 100 řádných členů (institucí) z téměř 50 zemí, dále členy mimořádné, dopisující a četné. ČSR je zastoupeno v IUFRO svým výzkumným lesnickým ústavem. V oblasti lidově demokratických států byla uzavřena na II: konferenci o koordinaci vědecko-výzkumné práce v zemědělství a lesnictví, konané 5. 10. 1956 v Berlíně (I. Konference byla v Praze r. 1954), multilaterální dohoda o přímé vědecké spolupráci mezi ústředními vědeckými institucemi na úseku zemědělství a lesnictví, která vstoupila v platnost 1. 1. 1957. Jejím účelem je koordinace vědeckých prací

mezi příslušnými institucemi v různých zemích, vzájemná výměna a styk vědeckých pracovníků, jakož i výměna zkušeností a materiálů a konečně nejužší součinnost při zpracování určitých úkolů. ČSR je zastoupena Čs. akademií zemědělských věd. Na základě této dohody byla uzavřena řada bilaterálních smluv mezi vědeckými institucemi jednotlivých zemí. ČSAZV uzavřela r. 1957 takovéto dohody s příslušnými institucemi v SSSR, NDR, Rumunsku, Polsku, Maďarsku a Bulharsku. Z celé řady ostatních nevládních les. organizací lze uvést např. Mezinárodní lesnickou a dřevařskou asociaci (Paříž), Nordickou lesnickou unii atd. Kromě těchto typicky lesnických nevládních organizací existuje ještě velký počet organizací, které se zabývají otázkami blízkými lesnictví, např. Mezinárodní unie na ochranu přírody a jejích zdrojů (Brusel), Mezinárodní unie dendrologická, Mezinárodní unie biologických věd, Mezinárodní asociace hydrologická, Mezinárodní společnost fotogrammetrická atd. (ARTNER, G., et al., 1959)

Organizace lesnické – organizace zaměřená na uspořádání určitých pracovních postupů, prací a výkonů v lesním hospodářství za účelem jejich realizace. Hovoříme potom o organizaci lesní správy, organizaci lesnické vědy, výzkumu, lesnického školství. Pojmenování můžeme však také přenést na sdružení osob, které se spojily k dosažení jistých cílů nebo .k hájení svých zájmů. V posledních letech tak vznikly organizace vlastníků lesů (Sdružení majitelů lesů a podnikatelů v lesním hospodářství, Sdružení vlastníků obecních lesů), organizace stavovské zaměřené na podporu zájmů lesníků a přátel lesa (Česká jednota lesnická – pokračovatel Ústřední jednoty lesnické, rozpuštěné v r. 1949, Česká lesnická společnost), organizace odborné (Národní lesnický komitét). V současné době probíhá stále výstavba těchto nových organizací a jejich profilace. (POLENO, Zdeněk, et al., 1994)

Organizace stavovská – sdružení občanů, kteří jsou nositeli stejného povolání anebo příbuzných povolání (tj. jsou pro tato povolání kvalifikováni). Organizace stavovská prosazuje ve společnosti existenční zájmy nejen svých členů, ale obecně osob příslušejících k určitému stavu, tj. všech osob, které jsou nositeli daného povolání. Zpravidla současně garantuje kvalitu odborné kvalifikace svých členů. Členství v organizaci stavovské bývá zpravidla dobrovolné (např. Odborná společnost lesnická, Jednota lesnická, atd.), v některých případech může být i povinné (např. Lékařská komora). (POLENO, Zdeněk, et al., 1994)

4. 3. Sdružení

Asociace – sdružení nebo sdružování. V politickém slova smyslu znamená volné spojení politických stran nebo zájmových subjektů s podobným nebo stejným programem.

(POLENO, Zdeněk, et al., 1994)

Sdružení – dočasné (výjimečně trvalé) spojení ekonomických subjektů, které se smluvně zavazují ke spojení své činnosti nebo části svých prostředků k dosažení určitého účelu, popř. v jiném společném zájmu. Na rozdíl od sdružení zájmového se nezapisuje sdružení do podnikového rejstříku, a tudíž není právnickou osobou. Sdružení je např. konsorcium. Běžně se však výrazu sdružení používá i pro zájmové sdružení, které vzniká společenskou smlouvou právnických nebo fyzických osob jako nová organizace, která se zapisuje do podnikového rejstříku. (POLENO, Zdeněk, et al., 1995)

Sdružení soukromoprávní – seskupení sledující prospěch, resp. zájmy svých členů (jednotlivců i právnických osob). Sdružovat se lze v politických stranách a politických hnutích, a církvích a náboženských společnostech (včetně řeholí a jiných církevních institucí), ve spolcích, společnostech, svazech, hnutích, klubech a jiných občanských sdružení (včetně odborových organizací s národnostními sdružení), v obchodních společnostech a družstvech. (POLENO, Zdeněk, et al., 1995)

Sdružení veřejnoprávní – seskupení mající na zřeteli prospěch, resp. zájmy státu (společnosti). Příkladem jsou nadace a fondy, zřízené k obecně prospěšným cílům, zejména za účelem rozvoje duchovních hodnot, ochrany lidských práv nebo jiných humanitních cílů, k ochraně a tvorbě životního prostředí, zachování přírodních hodnot i k ochraně kulturních památek. (POLENO, Zdeněk, et al., 1995)

Spolky lesnické – zájmová odborná a stavovská sdružení lesníků a vlastníků lesa. Společenská činnost v lesnictví byla a je velmi mnohotvárná a je do značné míry určována i společenským zřízením. Kromě označení spolek se v názvu organizací objevují i jiná označení jako společnost, společenství, sdružení, jednota, unie, svaz apod. Obecně formulovaným posláním těchto spolků lesnických je umožnění vzájemného poznání a osobního styku, spojeného s výměnou informací a zkušeností, popř. i prosazování a hájení společných zájmů. Většina těchto organizací proto pořádá pravidelné sjezdy, konference a sympozia, a vydává své odborné časopisy a knižní publikace.

První spolek lesnictví u nás byl ustanoven krátce po vyhlášení konstitučních zásad a zavedení spolčovacího práva v roce 1848. Byl to společný německo-český spolek s názvem Böhmischer Forstverein – Česká lesnická jednota. Na Moravě se ustanovila lesnická sekce Moravsko-slezské společnosti hospodářské (v r. 1849), která se v r. 1885 přetvořila v samostatný spolek lesnický Mährisch-schlesischer Forstverein. K sjednocení česky mluvících lesníků zemí Koruny české došlo v r. 1907. V roce 1919 byl tento spolek rozšířen na lesnictvo celé ČSR a přejmenován na Ústřední jednotu československého lesnictva. Ta zanikla politicky motivovaným úředním rozhodnutím v r. 1950, kdy byla začleněna do Lesnického kulturního ústředí při lesnickém odboru Československé akademie zemědělské. V rámci této instituce, přejmenované na Československou akademii zemědělských věd (ČSAZV), byla v roce 1956 založena Československá vědecká společnost lesnická (ČSVLS). Jejím hlavním úkolem bylo spojovat lesnickou vědu s praxí. V roce 1960 byla při ČSAZV založena Československá zemědělská a lesnická společnost, s kterou v roce 1961 pod vnějším tlakem splynula Československá vědecká společnost lesnická jako její lesnická sekce. Poněvadž tato sekce neplnila v plném rozsahu předsevzaté úkoly, ustavila se v roce 1964 Odborná skupina lesnická jako součást Československé vědeckotechnické společnosti (ČSVTS), která se v roce 1969 transformovala na Společnost lesnickou ČSVTS. Tato společnost se v roce přeměnila v Českou lesnickou společnost (ČLS), která ve své činnosti navazuje na dlouholetou tradici lesnických zájmových organizací. V rámci koordinace a spolupráce s ostatními odbornými společnostmi je členem Českého svazu vědeckotechnických společností. (POLENO, Zdeněk, et al., 1995)

4. 4. Lesnická profesní a zájmová sdružení v České republice

ČESKÁ LESNICKÁ SPOLEČNOST (ČLS)

je dobrovolná, nepolitická, společenská stavovská organizace, sdružující fyzické i právnické osoby, jejichž profesní činnost souvisí nebo souvisela s lesem nebo jsou majiteli lesa. ČLS byla ustavena valnou hromadou 23. 2. 1990. Ve své činnosti navazuje na více než 200letou tradici lesnických společenských organizací na území dnešní České republiky, kde také v současnosti působí. Jejím sídlem je Praha. Hlavním cílem a posláním ČLS je přispívat k růstu odborné úrovně lesnictví a podporovat jeho společenský význam.

V souvislosti s tím bude: v celé šíři své činnosti prosazovat ochranu přírodního prostředí, pečovat o lesní bohatství, ochraňovat je a přispívat k systematickému rozvoji hospodaření v

lese, vytvářet podmínky pro růst odborné úrovně svých členů a jejich seberealizaci, v oblasti lesnické politiky přispívat k jejímu usměrňování v duchu potřeb lesa, vytvářet prostor pro otevřenou odbornou diskusi ke všem aktuálním otázkám lesnictví, spolupracovat se stavovskými lesnickými organizacemi v ČR i v zahraničí, s ústředními lesnickými orgány, výzkumnými ústavami a školami, seznamovat širokou veřejnost s důležitostí a významem lesa, se záměry hospodaření v lese, popularizovat výsledky lesnického výzkumu a praxe, pořádat odborné akce, přednášky, kurzy a exkurze, organizovat poradenskou činnost pro zájemce, účastnit se řešení významných úkolů v lesním hospodářství.

Ke dni 31. 12. 2012 měla Česká lesnická společnost 1826 členů.

Odborné skupiny České lesnické společnosti

Při ČLS pracuje celkem devět odborných skupin, jejichž činnost je zaměřena na aktuální potřeby lesního hospodářství. Jsou to :

OS ochrany přírodního prostředí

OS ochrany lesa

OS myslivosti

OS lesnických staveb, meliorací a hrazení bystřin

OS pro lesnické školkařství a semenářství

OS pro lesnickou politiku a ekonomiku

OS hospodářské úpravy lesů

OS biologie a pěstování les

OS ochrany lesa

(ČLS, 2014)

Národní lesnický komitét (NLK)

je výběrová dobrovolná nevládní nezisková organizace sdružující odborníky z vědeckovýzkumných i technických oborů lesnictví, z praxe lesního hospodářství a z dalších

oborů, které se zabývají životním prostředím, posláním a funkcemi lesů. Byl založen v r. 1993 a měl sídlo v Praze. V roce 2005 byl sloučen s Českou lesnickou jednotou.

Základním cílem komitétu bylo: zachování a trvale udržitelný rozvoj lesů v ČR v souladu se zásadami a podmínkami trvale udržitelného rozvoje přírody a životního prostředí člověka. K hlavním současným úkolům patří vypracování národního lesnického programu, který bude předán příslušným ministerstvům, vládě a parlamentu České republiky. Jeho obsahem bude mezirezortní koncepce zachování a trvale udržitelné rozvoje našich lesů, doplněná souborem mezirezortních programů a prováděcích projektů, řešících prioritní lesnické problémy. Komitét se člení do osmi pracovních sekcí. (Poleno, Zdeněk, a další. 1994) Mezi významné aktivity patří projekt "Analýza vývoje a řešení aktivní ochrany lesa v Národním parku Šumava", studie "Ochrana přírody a péče o les v Národním parku Šumava" (Vašíček, 2013)

SDRUŽENÍ VLASTNÍKŮ OBECNÍCH A SOUKROMÝCH LESŮ (SVOL)

Sdružení vlastníků obecních a soukromých lesů v ČR (zkr. SVOL) je dobrovolnou organizací s celorepublikovou působností, která sdružuje vlastníky a správce nestátních lesních majetků. Obce a lesní družstva obcí jsou ve SVOL organizovány přímo, a to v komoře obecních lesů. Soukromí vlastníci se podílejí na činnosti SVOL prostřednictvím komory soukromých lesů - samostatné právnické osoby, která je kolektivním členem SVOL. Impulsem pro založení SVOL bylo přijetí restitučních zákonů po roce 1989, jimiž český stát vrátil obcím zpět jejich historický lesní majetek, který vlastnily k 31.12.1949. Sdružení bylo založeno ke dni 3. března 1992, ustavující valná hromada SVOL se uskutečnila 2. dubna 1992 v Pelhřimově.

Poslání a cíle SVOL:

Obhajovat společné zájmy vlastníků nestátních lesů a prosazovat oprávněné požadavky členů

Podílet se na tvorbě lesnické politiky a legislativy

Metodicky pomáhat členům sdružení při obhospodařování lesních majetků

Zajišťovat poradenskou činnost a školení pro vlastníky a správce lesních majetků

Vydavatelská a publikační činnost

Spolupracovat s obdobnými institucemi v tuzemsku i v zahraničí

Prostřednictvím systému společného obchodu spolupůsobit při vytváření výhodných

podmínek pro prodej dříví členy SVOL jejich smluvním partnerům

Práce s dětmi a mládeží

Vrcholným orgánem SVOL je konference a výkonným orgánem, který zastupuje SVOL na veřejnosti, je předsednictvo SVOL, volené na dvouleté funkční období. Činnost sdružení v období mezi konferencemi řídí republikový výbor, tvořený členy předsednictva SVOL a zástupci regionálních organizací.

Ke dni 9. 4. 2013 bylo v devíti regionálních organizacích SVOL organizováno 573 přímých členů (více než 1100 vlastníků lesů) s celkovou výměrou 376 068 ha lesa.

Priority SVOL v roce 2013

Schválené XII. konferencí SVOL dne 11. dubna 2013

1. Prosazovat účast a zájmy nestátních vlastníků lesů do přípravy věcného záměru novely zákona o lesích a do novely zákona o myslivosti. Prosazovat urychlenou novelizaci vyhlášky č. 55/1999 Sb.
2. Usilovat, aby příspěvky na hospodaření v lesích byly vypláceny ze státního rozpočtu prostřednictvím krajských úřadů a současně usilovat o zavedení přímých plateb jako náhrady za plnění mimoprodukčních funkcí lesa.
3. Prosazovat respektování vlastnických práv při legislativních úpravách, které se dotýkají lesního hospodářství, maximální pozornost věnovat úpravám právních předpisů týkajících se omezení hospodaření v lesích z důvodu ochrany přírody a poskytování dostatečných náhrad vlastníkům lesa za tato omezení. Prosazovat novelizaci vyhlášky č. 335/2006 Sb.
4. Podporovat dokončení restituce církevního majetku ve smyslu schválených zákonných opatření.
5. Propagovat certifikaci lesů systémem PEFC mezi členy SVOL, sledovat její postup a při všech jednáních důsledně hájit zájmy vlastníků lesů.
6. Organizací odborných seminářů a exkurzí zajišťovat členům SVOL informace o aktuálních problémech lesního hospodářství, změnách lesnické legislativy a možnostech čerpání finančních podpor z domácích zdrojů i prostředků EU. Podílet se na přípravě Programu rozvoje venkova po roce 2013.
7. Pokračovat v organizaci společného obchodu se dřívím a v případě zájmu členů SVOL a dostatečné nabídky rozšířit společný obchod o další odběratele a sortimenty. Usilovat o sjednocení normativních předpisů pro měření dříví.

8. Podporovat odbornou i spolkovou činnost regionálních organizací SVOL zaměřenou na zvyšování úrovně hospodaření v obecních a soukromých lesích a usilovat o rozšiřování členské základny.
9. Podílet se na činnosti mezinárodních organizací sdružujících vlastníky nestátních lesů, podporovat posílení postavení a zastoupení lesnictví v orgánech EU.
10. Věnovat zvýšenou pozornost propagaci významu lesa a lesního hospodářství s důrazem na sociální i ekonomický přínos obecních a soukromých lesních majetků pro rozvoj venkova a podporovat aktivity a opatření sledující zvýšení domácí spotřeby dřeva a jeho produktů.
11. Podporovat lesní pedagogiku, usilovat o vytvoření legislativního a finančního rámce jejího zajištění.
12. Navrhnout způsob řešení náhrady újmy vznikající na plochách produktovodů a jejich ochranných pásem a hledat cesty, jak tento návrh uplatnit a prosadit.
13. Usilovat o přehodnocení dosavadního přístupu k nutnosti vyhlášení NP Křivoklátsko a prosazovat upuštění od tohoto záměru

(SVOL, 2014)

ČESKÁ ASOCIACE PODNIKATELŮ V LESNÍM HOSPODÁŘSTVÍ (ČAPLH)

Byla založena v roce 1995 a svojí činností se hlásí k dlouholetým tradicím českého lesnictví a zpracování dřeva.

Asociace je profesním, dobrovolným, zaměstnavatelským a nezávislým sdružením právnických osob, firem podnikajících v oblasti lesního hospodářství a zpracování dřeva a působností na území České republiky, jejímž hlavním zájmem je hájit oprávněné zájmy zejména malých a středních firem regionálního významu.

Cílem činnosti Asociace je podpora a obhajování oprávněných zájmů člena v dané oblasti činnosti a péče o jejich profesní zájmy a odborný růst, dále podíl na tvorbě a realizaci hospodářské politiky státu v lesním hospodářství, dřevozpracujícím průmyslu a oblastech souvisejících, dále jen „v zahraničí“, včetně kolektivního vyjednávání o kolektivní smlouvě vyššího stupně a včetně zastupování členů při jednání s odbory.

K dosažení těchto cílů asociace: poskytuje svým členům odborné informace a služby, pečuje o podporu dobrého jména odvětví na veřejnosti i před orgány státní správy, financuje vybrané projekty a programy Asociace.

Předmětem činnosti asociace je zejména: Vypracování kvalifikovaných stanovisek a doporučení pro orgány státní správy připravující tvorbu obecně závazných právních předpisů, týkajících se právní regulace těchto oblastí: celní a licenční politiky, dotací a subvencí, veřejných zakázek a hospodářské soutěže, daní a poplatků, zaměstnanosti, dalších, souvisejících s lesním hospodářstvím. Formulace společných ekonomických a jiných oprávněných zájmů svých členů. Poskytování služeb svým členům v oblasti právní, finanční, cenové, daňové, zahraničně obchodní, technologické, organizace řízení, jakož i vzdělávání v těchto oblastech. Vyjednávání o kolektivní smlouvě vyššího stupně. Spolupracuje s obdobnými profesními organizacemi v ČR i v zahraničí a podpora rozvoje zahraničně obchodních styků svých členů. Podpora růstu spotřeby dřeva a výrobků ze dřeva v České republice. Shromažďování, analýza a distribuce odborných informací v oblasti lesního hospodářství členům Asociace. Monitorování procesů veřejných zakázek a hospodářské soutěže v lesním hospodářství. Vystupování v zastoupení členských subjektů v širších podnikatelských svazech.

Ke dni 31. 12. 2013 měla Česká asociace podnikatelů v lesním hospodářství 16 členů řádných a 1 člena přidruženého. (ČAPLH, 2014)

Nezávislá přejímka s.r.o.

Nezávislá přejímka s.r.o. vznikla v roce 1998 a od samého počátku je 100 % dceřinnou společností České asociace podnikatelů v lesním hospodářství.

Společnost se zabývá nezávislou přejímkou dřevní hmoty pro rozhodující odběratele v České republice. Nezávislá přejímka dřevní hmoty je prováděna odborně způsobilými zaměstnanci podle technických podmínek odběratelů jednotlivými středisky firmy. Výsledky kvalitativní a kvantitativní přejímky dřevní hmoty, kterou uznávají jak dodavatelé, tak odběratelé, jsou spolu s logistickými údaji dodavatelům přístupné v uzavřené části webových stránek Nezávislé přejímky.

Pro svou činnost má Nezávislá přejímka vzor ve skandinávském modelu příjmu dřevní hmoty, který směřuje k celostátní působnosti s cílem uplatnění národních standardů pro příjem dřevní hmoty.

Principem nezávislosti přejímky je:

- plná odpovědnost za celý proces v příjmu dřevní hmoty
- odstranění reklamačních procesů a tím k zrychlení příjmu dřevní hmoty

- zpracování a vyhodnocování dat pro potřeby odběratele a dodavatele
- průhlednění metodiky příjmu dřevní hmoty
- ve zpracování kompletních údajů charakterizující každou dodávku
- kompletní příprava dokladů pro fakturaci v příslušné kvalitě a čase
- servis pro dodavatele při odesílání sestav elektronickou cestou
- podpora logistiky dopravy dřevní hmoty
- dodavatelsko-odběratelském dispečinku
- možná kontrola nezávislé přejímky dodavatelem i odběratelem.

(ČAPLH, 2014)

SDRUŽENÍ LESNÍCH ŠKOLKAŘŮ (SLŠ)

Sdružení lesních školkařů ČR je sdružením fyzických a právnických osob formou občanského sdružení, které vzniklo v roce 1995 z iniciativy několika pěstitelů sadebního materiálu lesních dřevin.

V současné době sdružuje 76 členů, kteří dohromady obhospodařují 1.188 ha, tedy asi 90 % produkční plochy všech lesních školek v ČR.

Posláním a cílem sdružení je zejména:

- hájit a prosazovat zájmy svých členů, především ve vztahu k odběratelům sazenic, orgánům státní správy, dalším obchodním partnerům apod.,
- aktivně se podílet na řešení aktuálních problémů současného lesního školkařství,
- spolupracovat s institucemi lesnického výzkumu a školkařství,
- informovat své členy o nových poznacích v oboru a dalších formách a možnostech zkvalitňování školkařské výroby,
- organizovat pro své členy informační a vzdělávací akce s cílem prohlubování a aktualizace znalostí v oboru lesního školkařství. (SLŠ, 2014)

SDRUŽENÍ TAXAČNÍCH KANCELÁŘÍ (STK)

Je zájmové sdružení právnických osob. Sídlem sdružení je Olomouc, Chválkovická 503/88A, 779 00. STK má rovněž zřízeno informační centrum sdružení (IC STK), které zajišťuje přenos informací do a ze sdružení a mezi členy. Nejvyšším orgánem sdružení je

valná hromada. Ve své činnosti se STK řídí stanovami, jednacím řádem, programovým prohlášením a usneseními z valných hromad.

Jménem sdružení jedná tříčlenné předsednictvo. Ke vzniku právního úkonu jménem sdružení stačí podpis kteréhokoliv člena předsednictva sdružení uvedený s názvem sdružení a funkci podepsané osoby. Činnost vyvíjí STK i prostřednictvím zřízených tematických pracovních skupin.

V současné době má sdružení taxačních kanceláří 11 členů.

Předmětem činnosti STK je:

Hájení podnikatelských, profesních a odborných zájmů členů sdružení v oblasti hospodářské úpravy lesů za podmínek stanovených zakladatelskou smlouvou a stanovami, a dále za podmínek stanovených příslušnými ustanoveními občanského zákoníku a ostatními obecně závaznými předpisy.

Prosazování oprávněných požadavků členů.

Prosazování a zajišťování toku odborných informací.

Sledování legislativní aktivity v LH a navazujících oborech a usilování o zapojení STK do tohoto procesu.

Sledování a ovlivňování trendů v technologii.

Ve všech oblastech činnosti důsledné uplatňování orientace na zákazníka.

STK zastupuje členy v DataKO úřadu vlády ČR a je oficiálním připomínkovým místem pro oblasti lesnictví, ochrana přírody a projekční činnost. DataKO je databáze nevládních organizací působících v nejrůznějších oblastech a kontaktů na jejich zástupce. (TAXACE, 2014)

Informační centrum STK

Informační centrum Sdružení taxačních kanceláří - IC STK - zahájilo svou činnost bezprostředně po usnesení valné hromady ze dne 26.3.1998. Na jeho adresu bylo přemístěno sídlo STK.

Cílem IC STK je zajištění komunikace mezi organizačními složkami sdružení, vnějšími partnery a celou členskou základnou. Za tímto účelem začal vycházet Zpravodaj STK, který neměl charakter tiskoviny a byl určen jako informační materiál především pro členy STK,

informoval o aktivitách STK a přinášel některé další informace o vývoji v oblasti HÚL. Aktuálně byl zasílán rovněž partnerům STK, kteří aktivně zasahují do HÚL (MZe, LČR, SVOL, tvůrci SW, aj.). S plným pokrytím všech členů sdružení se přešlo zcela na komunikaci prostřednictvím e-mailové pošty a vydávání Zpravodaje bylo zastaveno.

Důležitým úkolem IC je vedení účetnictví STK. Veškerá administrativa územně náleží k FÚ Olomouc. Účetnictví je vedeno profesionální účetní s využitím zpracování účetních údajů na účetním SW. (TAXACE, 2014)

ČESKÁ KOMORA ODBORNÝCH LESNÍCH HOSPODÁŘŮ (ČKOLH)

je občanské, neziskové, dobrovolné, nezávislé, nepolitické, profesní sdružení lesníků, kteří mají k činnosti odborných lesních hospodářů licenci. ČKOLH působí na celém území České republiky a jejím sídlem je Nový Rychnov č.p.252, 394 04 Nový Rychnov, okres Pelhřimov.

Odborní lesní hospodáři (OLH) jsou lesníci, kteří na základě licence udělené dle zákona 289/95 Sb. o lesích, pečují možná i o Vaše lesy. Jejich práce je sice nenápadná, ale pro naše lesy a přírodu velmi důležitá.

Ke dni 31. 12. 2013 má komora 168 zaregistrovaných členů, kteří spravují lesy na výměře cca 108 000 ha.

ČKOLH je právnickou osobou na základě zákona č. 83/1990 Sb. o sdružování občanů ve znění pozdějších předpisů.

ČKOLH spolupracuje a koordinuje svoji činnost s obdobnými profesními organizacemi v ČR a v zahraničí.

Poslání a cíle ČKOL:

- dbá o to, aby se dále zkvalitňovala činnost odborných lesních hospodářů (dále jen OLH) při zabezpečování odborné úrovně hospodaření v lesích.
- hájí zájmy svých členů a reprezentuje profesi OLH . Zajišťuje všeobecnou informovanost o úkolech a poslání OLH.

Hlavní směry činnosti jsou tyto:

Oblast vzdělávání - přednášky, kursy, semináře, exkurse a akce podobného charakteru zaměřené na zvýšení odbornosti a schopnosti OLH uskutečňovat a prosazovat trvale udržitelné hospodaření v lesích.

Publikační činnost - odborné články, internetové programy, metodické příručky, vlastní časopis.

Poradenská činnost - formy a metody trvale udržitelného hospodaření v lese, komplexní lesnická činnost, náhrady škod na lesních porostech a spolupráce s vlastníky a uživateli lesů na stanovení koncepcí a záměrů hospodaření v lese s využitím příspěvku a dotací státu, kraje a EU.

Spolupráce s orgány státní správy při přípravě a posuzování návrhu zákonů, vyhlášek, směrnic a dalších dokumentů. Propagace a prezentace hospodaření v lesích. (ČKOLH, 2014)

4. 4. 1. Shrnutí výsledků analýzy zájmových a profesních organizací v lesnickém sektoru

Tabulka č. 1 Přehled základních informací o profesních sdruženích v ČR

Organizace	Vznik	organizační struktura	formy členství	výše členských příspěvků za rok
Česká lesnická společnost	1990	základní pobočka oblastní výbor republikového výbor valná hromada	individuální kolektivní čestné	stanoví v minimální výši každoročně valná hromada ČLS
Sdružení vlastníků obecních a soukromých lesů	1992	konference SVOL republikový výbor SVOL předsednictvo SVOL revizní komise	řádné kolektivní	je diferencovaná podle výměry lesa a je stanovena příspěvkovým řádem SVOL
Česká asociace podnikatelů v lesním hospodářství	1995	sněm Asociace prezidium prezident a viceprezident dozorčí rada	řádné přidružené	5000

Organizace	Vznik	organizační struktura	formy členství	výše členských příspěvků za rok
Sdružení lesních školkařů	1995	valná hromada SLŠ ČR předsednictvo SLŠ ČR manažer sdružení odborné a speciální komise a pracoviště SLŠ ČR kontrolní komise SLŠ ČR sekretariát SLŠ ČR	řádné přispívající čestné zasloužilé zahraniční	stanovuje se v závislosti na celkové výměru produkční plochy lesních školek členského subjektu
Sdružení taxačních kanceláří	1997	valná hromada předsednictvo	řádné	stanovuje se tak, aby příjem z členských příspěvků spolu s eventuálně, dalšími příjmy sdružení pokryl náklady sdružení
Česká komora odborných lesních hospodářů	2003	valná hromada výbor předseda revizní komise územní skupina poradní sbor pomocné orgány	řádné čestné zvláštní	200

Z uvedené tabulky je patrné, že zájmové a profesní organizace v lesnickém sektoru začaly vznikat hned po roce 1989 a devadesátých letech, jich vniklo hned několik. Tento trend po roce 2000 výrazně zpomalil. Nově vzniklé organizace se z velké většiny zaměřují na určitou oblast lesnictví. Vznikly samozřejmě také organizace, které sdružují všechny subjekty v lesnickém oboru bez ohledu na jejich „zaměření“. Každá z uvedených organizací také vybírá členské poplatky, které používá na svůj provoz. Výše těchto poplatků je stanovena u každé organizace jinak .

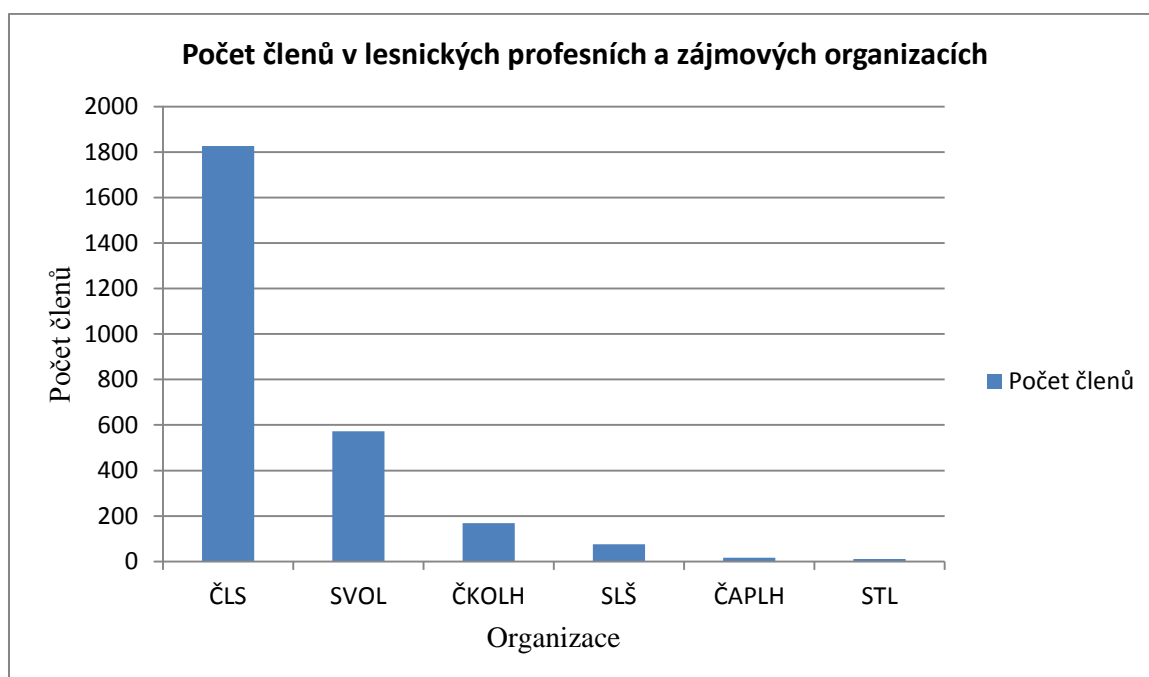
Tabulka č. 2: Přehled příjmů jednotlivých organizací

organizace	příjmy organizace
Česká lesnická společnost	zápisné a členské poplatky příjmy z vlastní odborné, expertní, tiskové, podnikatelské a společenské činnosti příjmy z činnosti odborných skupin dotace, subvence, dary

organizace	příjmy organizace
Sdružení vlastníků obecních a soukromých lesů	z vlastní činnosti příspěvky členů dary od třetích osob s požitky ze sponzorství a reklamní činnosti
Česká asociace podnikatelů v lesním hospodářství	hmotná a nehmotná aktiva získaná vlastní činností členské příspěvky dividenda, dotace, granty, dary
Sdružení lesních školkařů	členské a účelové příspěvky členů SLŠ ČR a organizačních jednotek SLŠ ČR dotace, příspěvky a dary od státu, různých organizací a jednotlivců poplatky za odbornou činnost, za osvětovou a propagační činnost, za expertizy a poradenství, za drobné služby, prodej tiskovin, publikací, školkařských pomůcek
Sdružení taxačních kancelářů	členské příspěvky
Česká komora odborných lesních hospodářů	příspěvky od členů příjmy z vlastní odborné činnosti dotace, subvence, granty, dary a další

Z uvedené tabulky je patrné, že zájmové a profesní organizace v lesnickém sektoru začaly vznikat hned po roce 1989 a devadesátých letech, jich vniklo hned několik. Tento trend po roce 2000 výrazně zpomalil. Nově vzniklé organizace se z velké většiny zaměřují na určitou oblast lesnictví. Vznikly samozřejmě také organizace, které sdružují všechny subjekty v lesnickém oboru bez ohledu na jejich „zaměření“. Každá z uvedených organizací také vybírá členské poplatky, které používá na svůj provoz. Výše těchto poplatků je stanovena u každé organizace jinak.

Graf č. 1 Počet členů v lesnických profesních a zájmových organizacích



Hlavní limitující faktor, který určuje počet členů dané organizace, je její zaměření na určitou část lesnického oboru. Organizace sdružující všechny lesnické subjekty mají samozřejmě členskou základnu vyšší. Česká lesnická jednota sdružuje fyzické i právnické osoby, jejichž profesní činnost souvisí nebo souvisela s lesem, s lesním hospodářstvím, s dřevařstvím a ochranou přírody. (ČLS, 2014) Sdružení vlastníků obecních a soukromých lesů v ČR sdružuje: vlastníky obecních lesů, právnické osoby založené nebo určené k hospodaření v obecních lesích a k jejich správě, vlastníky církevních lesů, právnické osoby založené nebo určené k hospodaření v církevních lesích a k jejich správě a prostřednictvím k tomuto účelu zřízené právnické osoby jako kolektivního člena SVOL i vlastníky soukromých lesů a právnické osoby založené nebo určené k hospodaření v soukromých lesích a k jejich správě. (SVOL, 2014) Česká komora odborných lesních hospodářů sdružuje všechny zájemce, fyzické a právnické osoby, kteří mají pro tuto činnost udělenou licenci dle příslušných ustanovení lesního zákona. (ČKOLHP, 2014) Sdružení lesních školkařů sdružuje právnické a fyzické osoby, zabývající se lesním školkařstvím a lesním semenářstvím. (SLŠ, 2014) Česká asociace podnikatelů v lesním hospodářství sdružuje právnické osoby, firmy podnikající v oblasti lesního hospodářství a zpracování dřeva s působností na území ČR, jejíž hlavním zájmem je hájit oprávněné zájmy zejména malých a středních firem regionálního významu. (ČAPLH, 2014) Sdružení taxačních kanceláří sdružuje právnické i fyzické osoby, nositele licence a podnikající v oblasti hospodářské úpravy lesů. (TAXACE, 2014)

4. 5. Organizace v dřevařském sektoru

SPOLEČENSTVO DŘEVOZPRACUJÍCÍCH PODNIKŮ V ČR

Společenstvo dřevozpracujících podniků v ČR je dobrovolným společenstvím výrobních, obchodních, družstevních podniků, odborných škol a různých společností. Hlavním účelem je prosazování oprávněných zájmů podnikatelských subjektů při zpracování dřeva a jiných souvisejících oborů vůči vnějšímu prostředí, orgánům státní a místní správy, odborovým orgánům - zaměstnanecké reprezentaci, hlavním odběratelským a dodavatelským subjektům.

V současné době má společenstvo 82 členů.

Předmět činnosti:

1) SDP prosazuje podnikatelské, ekonomické, sociální a společenské zájmy svých členů, rozvoj členských organizací a jejich členů v podmínkách tržních hospodářství a podporuje svobodné podnikání. Jeho činnost se řídí zásadami dobrovolnosti a demokracie.

2) Činnost SDP se soustřeďuje zejména na:

- Součinnost s partnerskými orgány a organizacemi, svazy aj. v rámci státu i na mezinárodní úrovni.

- Uplatňování zájmů členů vůči vnějším subjektům s republikovou působností, zejména v otázkách finančních, normotvorných, zahraničního obchodu, působnosti živnostenského zákona, sociálních a dalších.

- Plnění funkce konsultačního, poradenského a informačního centra pro členy společenstva v oblasti technologické, výrobní, technické, ekonomické, organizační, právní, v zahraničních stycích apod.

- Vlastní podnikatelské aktivity přesahující možnosti jednotlivých členů SDP, zásadně však sloužících jen členským subjektům. Např. metodické vedení, koordinace výzkumu a vývoje, vydávání odborných periodik a publikací apod.

3) Pro zvýšení technické, technologické a ekonomické úrovně členů organizuje instruktáže, školení, informativní a konsultační porady, odborné stáže tuzemské i zahraniční, tzv. dny nové techniky a další dle potřeby členů.

4) Vytvoří činnost zaměřenou na podporu živnostenského podnikání ve všech směrech, spolupráci s odbornými školami v oblastech rekvalifikace a zvyšování odborné úrovně členů SDP a jejich pracovníků.

5) Vystupuje v zastoupení členských subjektů jako kolektivní člen v širších podnikatelských svazech a zasazuje se o zvýšení autority a prestiže SDP a jeho jednotlivých členů vůči orgánům státní správy, územním a jiným orgánům a organizacím.

6) Podílet se na tvorbě právních předpisů souvisejících s činností svých členů ve spolupráci s Hospodářskou komorou. (SDPCR, 2014)

KONFEDERACE LESNICKÝCH A DŘEVOZPRACUJÍCÍCH SVAZŮ ČR

Konfederace lesnických a dřevozpracujících svazů ČR (KLDS ČR) byla založena v lednu roku 2007 jako občanské sdružení, které svojí činností hájí a prosazuje zájmy podnikatelských subjektů sdružených v jednotlivých svazech. Byla to odpověď na stále se stupňující problémy v celém lesnicko-dřevařském a nábytkářském komplexu a sjednocení síly vůči státním orgánům.

Současně ustavením Konfederace se otevřel prostor pro pevnější spolupráci a informovanost členů Konfederace, předávání si odborných informací a zvýšila se snaha o zkvalitňování podnikatelského prostředí v tomto segmentu průmyslu v ČR.

V současné době má konfederace 5 členů.

Hlavní cíle:

Podpora tuzemské spotřeby dříví a výrobků z dřevní hmoty.

Usilovat o zachování možné výše objemu těžby dříví při respektování trvalé udržitelnosti lesa a jeho mimoprodukční funkce.

Usilovat o to, aby se KLDS ČR stala oficiálním připomínkovým místem legislativních a koncepčních kroků dotýkajících se celého lesnicko-dřevařského sektoru.

Podporovat obhospodařování lesa při zachování jeho ekologických, ekonomických, sociálních a produkčních pilířů v rovnováze.

Prezentovat společná odborná stanoviska, na nichž panuje shoda mezi jednotlivými členskými svazy k aktuálním otázkám lesnicko-dřevařského sektoru.

Problematice vztahů s LČR, s. p., věnovat trvalou pozornost.

Vytvářet podmínky pro kontinuální zásobování dřevozpracujících firem surovinou.

Spolupracovat s odborným školstvím s cílem naplňování ostatních cílů KLDS ČR.

K plnění stanovených cílů vytvářet pracovní skupiny, ve kterých budou zastoupeni zástupci jednotlivých členů KLDS ČR. (KLDS, 2014)

ASOCIACE DŘEVOZPRACUJÍCÍCH PODNIKŮ (ADP)

byla v lednu 2011 založena jako profesní sdružení právnických osob podnikajících v dřevozpracujícím průmyslu, které má za cíl prosazovat oprávněné zájmy svých členů ve společnosti a přispět ke kultivaci a pozitivnímu rozvoji podnikatelského prostředí v lesnicko-dřevařském sektoru.

S přesvědčením o prospěšnosti zodpovědného hospodaření s dřevní surovinou a výrobků z ní směřuje úsilí asociace k podpoře výzkumu, vývoje a inovací v oboru a také k podpoře oborového školství.

Vytyčených cílů chce asociace dosáhnout cestou konstruktivního jednání, otevřené diskuze a aktivní spolupráce na různých úrovních s ostatními složkami občanské společnosti, jakož i se všemi orgány správy státu a Evropské unie.

Asociace dřevozpracujících podniků vyvíjí svoji činnost na celém území České republiky. Při své činnosti předpokládá spolupráci s ostatními profesními svazy a dalšími občanskými sdruženími lesnicko-dřevařského sektoru, stejně tak i se všemi orgány státní správy ČR a EU s cílem prosazení oprávněných zájmů svých členů.

V současné době má asociace 7 členů.

Předmětem činnosti asociace je:

spolupráce na vytváření a udržování konkurenceschopného ekonomicko-legislativního prostředí pro podnikání v oboru

spolupráce na efektivním, dlouhodobě udržitelném využívání zdrojů dřevní hmoty v České republice

podpora a propagace dřeva jako obnovitelného materiálu a výrobků ze dřeva jako moderní alternativy vůči výrobkům z materiálů s nesrovnatelně vyšším negativním ekologickým efektem

podpora a aktivní participace na přípravě a oponentuře legislativních, regulačních a doporučujících opatření na úrovni státu a evropských orgánů

podpora oborového výzkumu, vývoje a inovací v oboru

podpora oborového školství a aktivní participace na jeho rozvoji (ADP, 2014)

Téměř roční snaha o vznik uskupení reprezentujícího lesnicko-dřevařský sektor byla úspěšně zakončena 4. prosince 2013, kdy valná hromada Asociace dřevozpracujících podniků (ADP) schválila reorganizaci, spočívající v rozšíření stávající asociace o lesnickou sekci a změně názvu z ADP na Asociaci lesnických a dřevařských podniků (ALDP). A k 7 členům dřevařského průmyslu se připojilo 5 lesnických organizací. (SILVARIUM, 2013)

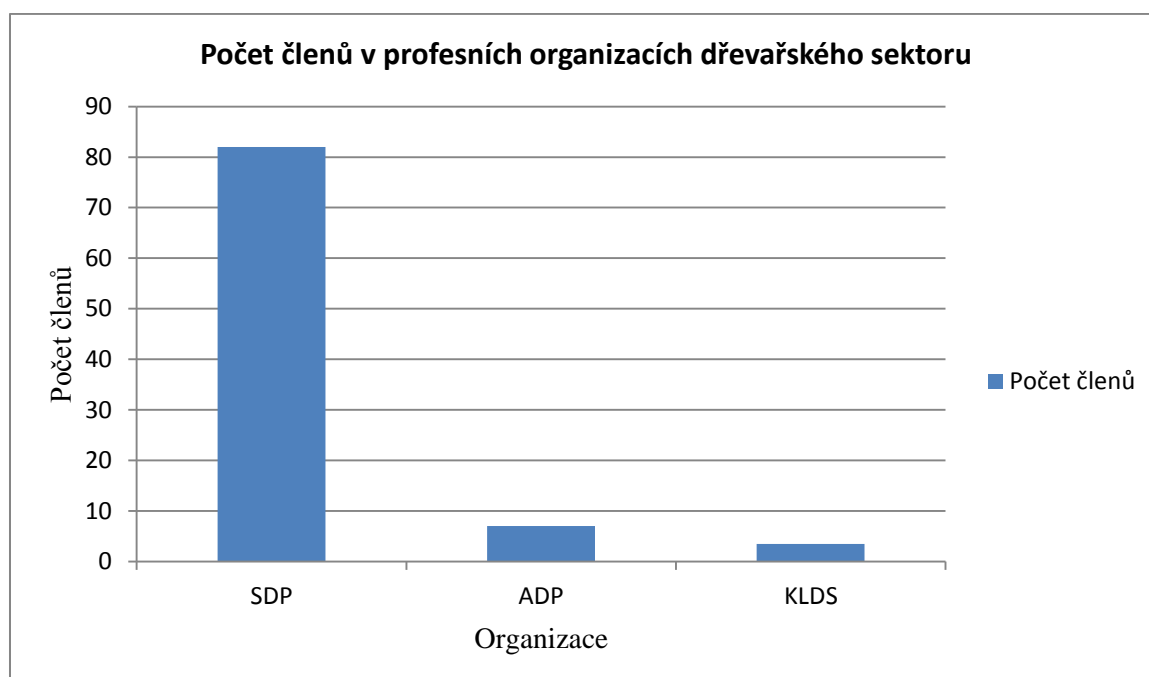
4. 5. 1. Shrnutí výsledků analýzy organizací v dřevařském sektoru

Tabulka č. 3 Přehled základních informací organizací ve dřevařském průmyslu v ČR

Organizace	vznik	organizační struktura	výše členského poplatku
Společenstvo dřevozpracujících podniků v ČR	1992	valná hromada představenstvo dozorčí rada 1. a 2. místopředseda sekretariát vedený tajemníkem	jednorázové zápisné 300,- Fyzické osoby 1000 Kč/rok právnícké osoby s obratem do 40 mil. 3000 Kč/ rok právnícké osoby s obratem nad 40 mil. 5000 Kč/rok
Konfederace lesnických a dřevozpracujících svazů ČR	2007	rada sdružení prezident, viceprezident dozorčí rada	stanoví každý rok vždy v rámci schvalování rozpočtu
Asociace dřevozpracujících podniků	2011	valná hromada představenstvo dozorčí rada výkonný ředitel	rozhodne valná hromada na příslušný rok

V následující tabulce jsou uvedeny nejvýznamnější subjekty dřevařského sektoru v ČR. Je patrné, že organizace v tomto sektoru vznikají postupně a to v současné době. Také je tento sektor o poznání menší, proto také nemá velké množství profesních organizací. Výši členského příspěvku určuje většina organizací podle obratu daného člena, popřípadě ho určí valná hromada organizace.

Graf č. 2 Počet členů v profesních organizacích dřevařského průmyslu



Z uvedeného grafu je patrné, že nejvyšší členskou základnu má SDP, tato organizace působí již přes dvě desetiletí, a také proto má nejvíce členů. Společenstvo dřevozpracujících podniků v ČR je dobrovolným společenstvím výrobních, obchodních, družstevních podniků, odborných škol a různých společností. (SDPCR, 2014) Asociace dřevozpracujících podniků sdružuje právnické osoby podnikající v dřevařském průmyslu. (ADP, 2014) Konfederace lesních dřevozpracujících svazů sdružuje právnické osoby z oblasti vlastníků lesů, podnikatelů a zaměstnavatelů v lesním hospodářství, v dřevozpracujícím průmyslu a v navazujících odvětvích. (KLDS, 2014)

4. 6. Profesní a zájmové organizace v zahraničí

Slovenská republika

SLOVENSKÁ LESNICKÁ KOMORA

SLOVENSKÁ LESNICKÁ KOMORA (SLsK)

Slovenská lesnická komora (dále jen komora, zkratka SLsK) je nestátní, nepolitická, a samosprávná instituce, zřízená zákonem č.- 259/1993 Sb. o Slovenské lesnické komoře, ve znění pozdějších předpisů. Komora prosazuje a obhajuje oprávněné, profesní, sociální a hospodářské zájmy svých členů. Při plnění tohoto poslání komora vstupuje do právních vztahů se státními orgány, orgány samospráv a jinými právníckými a fyzickými osobami.

Usiluje o spolupráci s nevládními organizacemi působícími v oblasti lesnictví a životního prostředí, s organizačními složkami státních lesů a se sdruženími vlastníků nestátních lesů. Dbá na dodržování disciplíny a stavovské cti mezi svými členy, zvláště mezi držiteli osvědčení o odborné způsobilosti v oblasti lesnictví. Dbá, aby držitelé osvědčení svou činnost vykonávali odborně, v souladu s etikou povolání a způsobem stanovenými zákony. Na požádání členů senátu vyjadřuje k jejich odborné způsobilosti k výkonu povolání a vydává jim osvědčení o skutečnostech důležitých v právních vztazích. Spolupracuje na tvorbě a provádění hospodářské, ekologické a sociální politiky v lesnictví, při přípravě koncepcí rozvoje lesnictví, obecně závazných právních předpisů a opatření k jejich provedení. Předkládá státním orgánům z vlastní iniciativy, nebo na jejich žádost návrhy a odborné stanoviska k rozhodování o obsazování míst vedoucích pracovníků ústředních orgánů státní správy lesního hospodářství, jakož i státních organizací působících v oblasti lesnictví. Komora vydává stanoviska k odborným problémům v lesnictví a v jiných oborech souvisejících s lesnickou problematikou. Posuzuje a navrhuje opatření v oblasti výchovy a vzdělávání ve školách a institucích s lesnickým zaměřením, vyjadřuje se k podmínkám a způsobu vzdělávání lesnických odborníků, může se účastnit kvalifikačních zkoušek svých členů. Organizuje poradenství a vzdělávání v oblasti lesnictví a poskytuje služby s ním související. Komora dbá o růst odbornosti svých členů. Organizuje jejich celoživotní vzdělávání v rozsahu potřebném k výkonu povolání. Pro tento účel komora udržuje styky s vědeckými institucemi, středními a vysokými školami v oblasti lesnictví a životního prostředí. Z důvodu zvyšování právního vědomí odborné a laické veřejnosti a vytváření kladného vztahu k lesům, komora organizuje a provádí osvětovou a výchovnou činnost. Řeší stížnosti na výkon povolání svých členů a vykonává disciplinární pravomoc v rozsahu určeném stanovami. Projednává spory mezi členy komory, které souvisejí s odborným a etickým řešením lesnických problémů, jakož i spory mezi členy a jejich zaměstnavateli a doporučuje jejich řešení. Pro své členy organizuje zkoušky odborné způsobilosti v oblasti lesnictví (na vyhotovování LHP, na sběr - přenos - obchod s lesním produkčním materiálem, zkoušky OLH). Komora vede evidenci vydaných osvědčení o odborné způsobilosti v oblasti lesnictví vydaných členům komory. (SLsK, 2014)

SDRUŽENÍ OBECNÍCH LESŮ SLOVENSKEJ REPUBLIKY

ZDRUŽENIE OBECNÝCH LESOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY (ZOLSR)

je zájmovým sdružením právnických osob, které jsou vlastníky lesů nebo hospodaří s lesy. Bylo založeno 10. listopadu 1994. Původně mohly být členy jen města a obce nebo jimi zřízené organizace, přičemž členské subjekty obhospodařovali 73% výměry obecních lesů. Dnes je sdružení otevřené pro všechny právnické osoby vlastníci nebo obhospodařující nestátní lesy a patří mezi nejkonsolidovanější sdružení nestátních lesů na Slovensku. Členové ZOL SR nyní obhospodařují lesy o rozloze 144879 ha. Posláním ZOL SR je podílet se na tvorbě a realizaci lesnické politiky státu. Sdružení podporuje diskusi a formulaci společných zájmů svých členů a jejich prosazování, přičemž spolupracuje s příslušným odborovým svazem a orgány státní správy. ZOL SR koordinuje společné aktivity svých členů, zajišťuje pro ně vzdělávání, exkurze a jiné akce podle jejich zájmu. Část členů sdružení koordinuje od roku 2002 svou obchodní činnost prostřednictvím společnosti s ručením omezeným ZOLKA s.r.o. (ZOLSR, 2014)

4. 6. 1. Shrnutí výsledků analýzy organizací v lesnickém sektoru na Slovensku

Tabulka č. 4 Základní informace o lesnických profesních sdruženích na Slovensku

organizace	vznik	organizační struktura	výše členského příspěvku	Příjmy
Slovenská lesnická komora	1993	valná hromada předsednictvo předseda dozorčí rada čestný předseda SLsk	u fyzických osob 10 € u právnických osob - vlastníků, správců nebo nájemců lesa je 0,10 € za každý ha lesní půdy, minimální výše je 100€	ze zkoušek odborné způsobilosti v oblasti lesnictví z poradenství ze vzdělávací činnosti členské příspěvky příspěvky dary jiné příjmy
Sdružení obecních lesů slovenské republiky	1994	valná hromada výkonný výbor dozorčí rada	0,10 €/ ha za ochranné lesy 0,25€/ha za hospodářské lesy a lesy zvláštního určení maximální výše je 1660 € za členský subjekt	členské příspěvky dotace, dary jiné příjmy

V této tabulce můžeme nalézt základní informace o nejdůležitějších organizacích v lesnickém sektoru na Slovensku. Výši členského příspěvku má každá organizace předem danou. Nejčastějšími příjmy organizací jsou členské příspěvky, dary a jiné příjmy.

Rakousko

TYROLSKÝ LESNICKÝ SPOLEK

TIROLEN FORSTVEREIN

Tyrolský lesnický spolek byl založený roku 1854. Jeho činnost se vztahuje na území spolkové země Tyrolsko. Prvním prezidentem byl Andreas Sauter (1854 - 1861) v současnosti je prezidentem spolku Dipl.-Ing. Kurt Ziegner. Organizační struktura spolku je valná hromada, výbor, auditoři a rozhodčí soud. Mezi hlavní cíle patří: podpora pozitivního postoje k lesu, podpora přirozeného lesního hospodářství, informování veřejnosti o vlivu a významu lesa, propagace významu lesa na životní prostředí, usilování o mezinárodní spolupráci. Organizuje pro své členy odborné přednášky, semináře a exkurze. Udržuje kontakty s národními a mezinárodními lesnickými organizacemi. (TLS, 2014)

LESNICKÉ SDRUŽENÍ SALZBURG

WALDVERBAND SALZBURG

Cílem sdružení je podpora hospodářských zájmů svých členů, zejména v oblasti výroby dřeva, uvádění na trh, podpoře v oblasti lesního hospodářství. Členové mohou být všichni majitelé lesa, zpracovatelé dřeva a právnické osoby. Organizační struktura – předseda, výkonný výbor, valná hromada, auditor a rozhodčí soud. V současnosti má více jak 6000 členů. (LSS, 2014)

LESNICKÉ SDRUŽENÍ DOLNÍ RAKOUSKO

WALDVERBAND NIEDERÖSTERREICH

Je zastřešující organizace lesních společenstev v Dolním Rakousku. Sdružuje 66 lesních společenství má 6700 clenu a obhospodařuje celkem 244000ha lesa. Hlavním cílem je vytvoření nových pracovních míst pro lepší rozvoj a efektivnějšímu zhodnocení všech zdrojů v lesnictví. Organizuje pro své členy odborné kurzy a exkurze. Jedná o cílových cenách s velkoodběrateli (papírenský průmysl, pilařských). Poskytuje pro členy rychlé a komplexní informace o situaci na trhu. (LSDR, 2014)

SDRUŽENÍ RAKOUSKÝCH LESNÍKŮ

VERBAND ÖSTERREICHISCHER FÖRSTER (VÖF)

V současné době sdružuje více než 2500 členů. Hlavní cíle jsou: podpora povolání lesníků a lesnických profesí doma a v zahraničí, koordinace práce s jinými skupinami, výměna informací, podpora vydávání publikací. Organizační struktura se skládá z valné hromady, výboru a správní rady. (SRL, 2014)

4. 7. Zhodnocení míry dostupnosti a transparentnosti informací na webových stránkách profesních a zájmových organizací

Tabulka č. 5 Zhodnocení dostupnosti a transparentnosti informací na webových stránkách jednotlivých subjektů v lesnickém sektoru

Organizace	základní informace	Stanovy	informace členům	přehled akcí
Česká lesnická společnost	Ano	Ano	pouze po přihlášení	Ano
Sdružení vlastníků obecních a soukromých lesů	Ano	Ano	pouze po přihlášení	Ano
Česká asociace podnikatelů v lesním hospodářství	Ano	Ano	pouze po přihlášení	Ne
Sdružení lesních školkařů	Ano	Ano	pouze po přihlášení	Ne
Sdružení taxačních kanceláří	Ano	Ano	Ne	Ne
Česká komora odborných lesních hospodářů	Ano	Ano	Ne	Ano

Z výše uvedené tabulky vyplývá, jaké informace lze získat na jednotlivých webových stránkách organizací v lesnickém sektoru. U všech nalezneme základní informace a stanovy.

Informace členů nalezneme pouze po přihlášení u ČLS, SVOL, ČAPLH, SLŠ; u dalších zmiňovaných je nenalezneme. Plán akcí má k dispozici ČLS, SVOL a ČKOLH.

Tabulka č. 6 Zhodnocení dostupnosti a transparentnosti informací na webových stránkách jednotlivých subjektů v dřevařském sektoru

organizace	základní informace	Stanovy	seznam členů	informační systém pro členy
Společenstvo dřevozpracujících podniků v ČR	ano	Ano	Ano	ano
Konfederace lesnických a dřevozpracujících svazů ČR	ano	Ano	ano	ne
Asociace dřevozpracujících podniků	ano	Ano	ano	ne

Tabulka poukazuje na to, co můžeme najít na webových stránkách daných organizací. U všech organizací najdeme základní informace, stanovy, seznam členů. Informační systém pro členy můžeme najít jen u Společenstva dřevozpracujících podniků.

4. 8. Zákon o sdružování osob

Do konce roku 2013 platil zákon 83/1990 Sb. o sdružování občanů, ten však nahradil zákon č. 89/1990 Sb. Nový občanský zákoník (dále jen NOZ), který nabyl účinnosti dne 1. 1. 2014

Pozornost, kterou si v souvislosti s občanskými sdruženími vysloužil, má základ v následujících ustanoveních: 1) zrušující ustanovení § 3080 bod 154., kterým se zrušuje zákon č.83/1990 Sb. o sdružování občanů (na jehož základě stávající občanská sdružení existují) a 2) přechodné ustanovení § 3045 odst. 1., jenž stanoví, že účinností NOZ se sdružení podle zákona o sdružování občanů považují za spolky ve smyslu NOZ (dále jen Spolky).

Z těchto dvou krátkých ustanovení vyplývá „zemětřesení“ pro stávající občanská sdružení, neboť se od samého základu změní právní důvod jejich existence. Jak ze shora uvedeného

vyplývá po účinnosti NOZ budou tyto subjekty existovat na základě tohoto kodexu nikoliv na základě zvláštního zákona, a zároveň se změní jejich právní forma – nadále to nebudou občanská sdružení, ale Spolky.

V rámci NOZ nalezneme právní úpravu Spolků především ve zvláštních ustanoveních pro Spolky § 214 - § 302. Jejich zvláštnost spočívá v tom, že úprava v nich obsažená se vztahuje výhradně na Spolky. Na Spolky se totiž vztahují rovněž další ustanovení, a to obecná ustanovení o právnických osobách a obecná ustanovení o korporacích. Z těchto obecných ustanovení pro Spolky závazné vše, co není ve zvláštních ustanoveních upraveno jinak.

Obecně lze říci, že úprava v NOZ je oproti stávající úpravě nepochybně komplexnější, ale složitější. Klade vyšší nároky na uspořádání poměrů Spolků, což do budoucna pravděpodobně znesnadní přístup k této tradiční formě sdružování, na druhou stranu by to však mělo přispět k průhlednosti a důvěryhodnosti těchto subjektů.

Shora zmíněné „vyšší nároky“ jsou prezentovány zákonným minimem, které musí spolek splňovat, aby byl považován za Spolek podle zákona a náležela mu práva s tím spojená. Ve stávající zákonné úpravě je zákonné minimum pro vznik a zánik občanského sdružení rovněž stanoveno, ale v mnohem užším smyslu. Podle stávající právní úpravy jsou podmínkami pro vznik, fungování a zánik občanského sdružení pouze tyto podmínky 3 osoby, stanovy, registrace u ministerstva vnitra a pro zrušení naplnění jednoho z důvodů pro rozhodnutí zániku. Tato zákonná úprava ponechává zcela stranou vnitřní poměry občanského sdružení a zároveň ponechává úplnou samostatnost (právní subjektivitu) organizačním jednotkám občanského sdružení, pokud jsou stanovami zřízeny a právní subjektivita je jim stanovami „dána“. Tento stav nová zákonná úprava (účinná od 1. 1. 2014) v jeho základech mění. Stanoví zákonná pravidla i pro vnitřní poměry spolku, Od nichž se nelze odchýlit (kogentní ustanovení) nebo v lepším případě, která platí, pokud stanovy Spolku nestanoví něco jiného (dispozitivní ustanovení) a toto zákonem stanovené minimum je závazné.

Občanské sdružení registrované ke dni účinnosti NOZ u ministerstva vnitra, se tedy považuje od účinnosti NOZ za Spolek (viz. Ustanovení § 3045 odst. 1 NOZ) je povinno přizpůsobit své stanovy ustanovením NOZ do tří let od účinnosti NOZ (tj. do 1. 1. 2017) POZOR! Výjimkou jsou ustanovení stanov, která jsou v rozporu s kogentními ustanoveními NOZ, ta pozbývají závažnosti již s účinností NOZ tedy 1. 1. 2014. Je tedy potřeba provést kontrolu, zda stávající stanovy občanského sdružení obsahují ustanovení, která nejsou v souladu s kogentními

ustanoveními NOZ a v případě potřeby stanovy (ustanovení, u kterých je to potřeba) změnit. Jinak by občanské sdružení mohlo mít po účinnosti NOZ ve stanovách neplatná (= neaplikovatelná, nevymahatelná) ustanovení, což může být samozřejmě na škodu.

Zvláštní ustanovení NOZ o Spolku (§ 214 - § 302 NOZ)

Ustanovení § 214 - §302 NOZ obsahují zvláštní úpravu pro spolek. Ustanovení je možné rozdělit na kogentní (od jejich obsahu se nelze odchýlit) a dispozitivní (zákonná úprava platí, pokud stanovy spolku neurčují jinak).

Ustanovení stanov spolku, která budou ke dni účinnosti NOZ v rozporu s kogentními ustanoveními NOZ, se stávající účinností NOZ neplatnými. Proto je třeba se na ne do konce roku zaměřit a ověřit, zda a jaká ustanovení je potřeba do účinnosti NOZ upravit a uvést do souladu s úpravou, kterou NOZ obsahuje a tuto změnu provést, aby od účinnosti NOZ nebyla některá ustanovení stanov Spolku neplatná.

Kogentní ustanovení:

Pro založení spolku: 3 osoby; společný zájem, který motivuje se spolčit (je určujícím pro hlavní činnost spolku) v samosprávném a dobrovolném svazku členů; shoda těchto osob na obsahu stanov (minimálně název a sídlo, účel, práva a povinnosti členů nebo způsob jakým budou vznikat, statutární orgán); název spolku musí obsahovat slova „spolek“, „zapsaný spolek“ nebo alespoň zkratku „z. s.“; účel a činnost v souladu s ustanovením § 145 NOZ (to je ustanovení o právnických osobách, a tedy i o spolicích, které je zakázáno založit pro škodlivost činnosti); soulad stanov s ustanovením § 215 NOZ o dobrovolnosti spolčování („Nikdo nesmí být nucen k účasti ve spolku a nikomu nesmí být bráněno vystoupit z něho“)

Pro vznik spolku: zápis do veřejného rejstříku

Činnost spolku: hlavní činnost spolku může být jen uspokojování a ochrana těch zájmů, k jejichž naplnění je spolek založen; činnost provozovaná vedle hlavní činnosti může v podnikání nebo jiné výdělečné činnosti, pokud je jejím účelem podpora hlavní činnosti nebo hospodárné využití majetku spolku; zisk z činnosti spolku může být použit pouze pro spolkovou činnost včetně správy spolku

Členství ve spolku: vznik členství – přijetím; zánik členství – vystoupením, vyloučením; přijetím členství – člen vyjadřuje vůli být vázán stanovami; právo člena ve stanovené lhůtě nechat soudem přezkoumat rozhodnutí spolku o svém vyloučení; vznikem členství v pobočném spolku vzniká i členství v hlavním spolku, to platí i o zániku členství.

Orgány spolku: statutární orgán – musí být určen již při založení spolku ve stanovách; nejvyšší orgán – musí mít každý spolek (je jím členská schůze, pokud stanovy neurčí jinak); právo člena i dalších osob ve stanovené lhůtě navrhnout soudu, aby vyslovil neplatnost rozhodnutí orgánu spolku pro rozpor se zákonem nebo se stanovami, nelze-li se dovolat neplatnosti u orgánů spolku

Zrušení a přeměna spolku: přiměřeně podle ustanovení obecných pro právnické osoby – ustanovení § 168 a násl. NOZ; a podle ustanovení zvláštních pro spolky – ustanovení § 268 a násl. NOZ

Zánik spolu: výmazem z veřejného rejstříku na návrh likvidátora

Od ustanovení NOZ upravujících shora uvedené okruhy se nelze odchýlit. Představují minimum, které alespoň musí být v rámci fungování spolku zachováno. Tento stanovený rozsah nemůže být vyloučen nebo omezen (způsob vzniku členství „přijetím za člena“ musí existovat vždy.

Dispozitivní ustanovení:

Všechna ustanovení, v nichž je uvedení, že jejich obsah „lze použít“ nebo „platí, pokud stanovy spolku neurčí jinak“, nebo že „stanovy mohou určit“, nebo že „stanovy určí“ jsou ustanovení dispozitivní – tedy ustanovení, jež stanoví zákonnou úpravu, která platí pro spolek pouze v případě, že nepoužije obsah jiných ustanovení nebo si příslušné vztahy neupraví stanovami jinak.

Dispozitivně je tak upraveno zejména: možnost založit spolek „ustavující schůzí“; možnost založit „pobočný spolek“; možnost zavést různé druhy členství ve spolku (a případně i spojit s nimi různá práva a povinnosti); možnost určit jiné způsoby vzniku členství než přijetím za člena; možnost stanovit členský příspěvek; možnost vést „seznam členů“ – jako institut podléhající režimu zákona o ochraně osobních údajů a stanovami určit zda bude či nebude zpřístupněn; možnost stanovit konkrétní podmínky pro zánik členství kromě vystoupení či

vyloučením a i v rámci těchto dvou institutů stanovit vlastní konkrétní pravidla, pro jejich aplikaci; možnost upravit stanovami působnost jednotlivých orgánů spolku a kromě „povinných“ orgánů zřídit i „volitelné“ pokud je potřebuje – tj. kontrolní komisi, rozhodčí komisi (i působnost těchto orgánů může být upravena dle vnitřních potřeb konkrétního spolku – pouze však v mantinelech zákonné úpravy NOZ); možnost upravit stanovami podrobnosti průběhu zrušení spolku s likvidací. (HÁJKOVÁ, A., 2013)

5. Diskuze

Role zájmových a profesních organizací v lesnicko-dřevařském sektoru je v naší republice výrazně nižší než v okolních státech. Nepodílejí se na přímém ovlivňování rozhodování o tomto sektoru. V tomto ohledu by měla být jejich role posílena a zakotvena v legislativě.

Pro srovnání lze porovnat jednu naši nelesnickou profesní organizaci s fungováním lesnických organizací. Lékařská komora sdružuje všechny lékaře v republice. Celá tato komora je řízena centrálně a zřízena byla zákonem. Pokud chce lékař vykonávat svou praxi (lékařskou činnost) musí být členem komory. Dále komora zajišťuje atestace nových lékařů a celoživotní studium. Vydává lékařům různé dokumenty potřebné pro výkon praxe. Naopak v lesnictví žádná takováto „centrální“ lesnická komora neexistuje. Profesní organizace, které existují a neposkytují takové to služby jako například uvedená lékařská komora. Tyto organizace nejsou zřízeny zákonem a členství v nich není povinné. Například zkoušky a vydávání osvědčení odborného lesního hospodáře vydávají OSSL není tudíž tato činnost centralizovaná a je to spíše ke škodě věci. Proto by bylo vhodné takovou to komoru vytvořit i v lesnictví.

Obdobná situace nastane, pokud srovnáme profesní lesnicko-dřevařské organizace s hlavní zemědělskou profesní organizací a to agrární komorou ČR. Tato organizace byla opět zřízena zákonem na rozdíl od lesnicko-dřevařských organizací. Tato organizace sdružuje také některé lesnické podniky, ale není jich mnoho. Její výhodou je, že má zhruba 103 tisíc členů, tohoto čísla nemohou organizace v lesnickém sektoru nikdy dosáhnout. Také díky tomuto faktu má agrární komora velmi silné postavení a vliv na dění v daném sektoru i na vládní úrovni. Toto se bohužel o profesních lesnicko-dřevařských organizacích i těch největších říci nedá.

Pokud porovnáváme české lesnické zájmové a profesní organizace s rakouskými, nalezneme zde jeden zásadní rozdíl. Rakouské lesnické organizace vznikly povětšinou ještě v devatenáctém století popřípadě na začátku století dvacátého. Mají tudíž dlouhou a bohatou historii, která je spojena se zkušenostmi a povědomím o dané organizaci mezi veřejností. Naopak české profesní organizace takové renomé i postavení nemají, samozřejmě je to dáno dlouhými léty komunismu. Dalším výrazným rozdílem je, že rakouské organizace sdružují všechny obory lesnického sektoru, naopak u nás tomu tak až na výjimky není. Proto mají také

rakouské organizace velké členské základny, které čítají tisíce členů. Takovýmto počtem členů se naše organizace až na jedinou výjimku chlubit nemohou a je to hlavně díky velkému počtu těchto organizací a jejich specifickému zaměření. Na tomto srovnání je patrné, že by bylo vhodnější zredukovat počet českých organizací, aby jejich jednání nebyla zaměřena pouze jedním směrem a tím získala na své váze. Tedy asi v zájmu lesníků samotných by bylo, pokud by se pokusili integrovat, sloučit, samozřejmě nikoliv jakýmkoliv administrativním nebo mocenským zásahem, ale na principu „bootom-up“

Na Slovensku mají v oblasti profesních organizací v lesním hospodářství stav víceméně konsolidovaný na rozdíl od nás. Nutno podotknout, že tyto organizace v obou státech začínaly tzv. od nuly po sametové revoluci. Na Slovensku funguje lesnická komora, která byla zřízena zákonem a má silné postavení ve slovenském lesnickém sektoru. Plní mnoho funkcí, které v našich podmínkách spadají do kompetence státní správy.

Zájmové a profesní organizace začaly vznikat nebo byly opět obnoveny na roce 1989. Těchto organizací neustále přibývá. V průběhu uplynulých dvou dekad docházelo a stále dochází také ke slučování těchto subjektů. Tímto je sledováno posílení jejich role v daném odvětví.

V českém lesním hospodářství i v navazujících oborech je zřejmá velká názorová tak i zájmová roztržitost. Různých asociací a různých dalších organizací, jejichž cílem je obhajoba zájmů lesníku, odborných lesních hospodářů, těžařů, soukromých vlastníků lesů, taxátorů a mnohých dalších vzniklo a funguje opravdu mnoho. Výsledky vyjednávání těchto subjektů jsou ovšem žalostné. Jako výsledek špatných a nepovedených jednání lze označit například omezení státních dotací v lesním hospodářství (jejich převedení na kraje, které tyto prostředky využívají zcela jiným způsobem), dumpingové ceny v lesnictví a celkově se hroutící lesnický sektor. Podle mého názoru by stačila pouze jedna silná lesnicko-dřevařská organizace s celostátní působností.

6. Závěr

Tato práce se zaměřila na analýzu zájmových a profesních organizací v lesním hospodářství a také na srovnání těchto organizací s podobnými v zahraničí. Zabývá se šesti nejvýznamnějšími profesními organizacemi v lesnickém a třemi v dřevařském sektoru. Z výsledků této práce vyplynulo, že organizace považují za svůj hlavní cíl obhajobu a prosazování zájmů a práv svých členů v daném oboru. Liší se nejvíce svým zaměřením, jelikož téměř všechny lesnicko-dřevařské organizace v České republice jsou úzce zaměřeny na jeden obor. Pouze dvě tyto organizace sdružují všechny obory v lesním hospodářství. Dalším rozdílem mezi českými organizacemi je počet jejich členů. U některých organizací je velmi malý na to, aby mohl hovořit za celý obor jejich zájmu.

Z analýzy webových stránek vyplynulo, že většina organizací je má na vysoké úrovni a je možné na nich nalézt většinu důležitých informací jak pro laika, tak pro potencionálního zájemce o členství.

Při porovnávání našich organizací se zahraničními bylo zjištěno, že v České republice je velké množství různě zaměřených organizací, která každá hájí pouze své zájmy. Naopak v zahraničí mají takovýchto organizací menší počet, ale povětšinou sdružují všechny lesnické obory. Právě v tomto spatřuji hlavní rozdíl mezi našimi a zahraničními zájmovými a profesními organizacemi v lesnictví.

7. Přehled použitých pramenů a literatury

Citovaná literatura

Publikace a práce:

ARTNER, G., et al. 1959. *Naučný slovník lesnický II.* 1. vydání. Praha: Československá akademie zemědělských věd, 1959. Stránky 709-1677.

POLENO, Zdeněk, et al. 1994. *Lesnický slovník naučný slovník I.* 1. vydání. Praha: Ministerstvo zemědělství ČR, 1994. Str. 743. ISBN 80-7084-111-7

POLENO, Zdeněk, et al. 1995. *Lesnický slovník naučný slovník II.* 1. vydání. Praha: Ministerstvo zemědělství ČR, 1995. Str. 683. ISBN 80-7084-131-1.

Internetové zdroje:

ADP. 2014. *Asociace dřevozpracujících podniků.* [Online] 2014. [Citace: 19. 4. 2014]. Dostupné z: <http://www.adpcz.eu/>

ČAPLH. 2014. caplh. *Česká asociace podnikatelů v lesním hospodářství.* [Online] 2014. [Citace: 14. 4. 2014]. Dostupné z: <http://www.caplh.cz/>

ČKOLH. 2014. ckolh. *Česká komora odborných lesních hospodářů.* [Online] 2014. [Citace: 14. 4. 2014]. Dostupné z: <http://www.ckolh.cz/>

ČLS. 2014. cesles. *Česká lesnická společnost.* [Online] 2014. [Citace: 14. 4. 2014]. Dostupné z: <http://cesles.silvarium.net/>

HÁJKOVÁ, Alena. 2013. Teoretické minimum k úpravě poměrů občanských sdružení od účinnosti nového občanského zákoníku. [Online] 2013. [Citace: 20. 4. 2014]. Dostupné z: <https://cs.publerto.com/reader/17054>

KLDS. 2014. klds. *Konfederace lesnických dřevozpracujících svazů ČR.* [Online] 2014. [Citace: 20. 4. 2014]. Dostupné z: <http://www.klds.cz/>

LSDR. 2014. waldverband-noe. *Lesnické sdružení Dolní Rakousko.* [Online] 2014. [Citace: 15. 4. 2014]. Dostupné z: <http://www.waldverband-noe.at/>

LSS. 2014. waldbesitzerverband. *Lesnické sdružení Salzburg.* [Online] 2014. [Citace: 15. 4. 2014]. Dostupné z: <http://www.waldbesitzerverband.at/>

SDPCR. 2014. Sdpcr. *Sdružení dřevozpracujících podniků v ČR.* [Online] 2014. [Citace: 19. 4. 2014]. Dostupné z: <http://www.sdpcr.cz/>

- SILVARIUM, 2013.** SILVARIUM. ALDP - nový reprezentant lesnického sektoru [Online] 2013. [Citace: 20. 4. 2014]. Dostupné z: <http://www.silvarium.cz/zpravy-z-lesnictvi/vznikla-aldp-vyrazny-reprezentant-lesnicko-drevarskeho-sektoru>
- SLŠ. 2014.** lesniskolky. *Sdružení lesních školkařů.* [Online] 2014. [Citace: 14. 4. 2014]. Dostupné z: <http://www.lesniskolky.cz/>
- SLsK. 2014.** SLsK. *Slovenská lesnická komora.* [Online] 2014. [Citace: 14. 4. 2014]. Dostupné z: <http://www.slsk.sk/>
- SRL. 2014.** der-foerster. *Sdružení rakouských lesníků.* [Online] 2014. [Citace: 15. 4. 2014]. Dostupné z: <http://www.der-foerster.at/>
- SVOL. 2014.** SVOL. *Sdružení vlastníků obecních a soukromých lesů.* [Online] 2014. [Citace: 14. 4. 2014]. Dostupné z: <http://www.svol.cz/>
- TAXACE. 2014.** taxace. *Sdružení taxačních kanceláří.* [Online] 2014. [Citace: 14. 4. 2014]. Dostupné z: <http://www.taxace.cz/>
- TLS. 2014.** tirolen-forstverein. *Tyrolský lesnický spolek.* [Online] 2014. [Citace: 15. 4. 2014]. Dostupné z: <http://www.tiroler-forstverein.at/>
- V AŠÍČEK, Jaromír 2013.** Lesnická politika. Přednáška č. 10 [Online] 2013. [Citace: 22. 4. 2014]. Dostupné z https://is.mendelu.cz/dok_server/slozka.pl?id=74926;download=122006
- ZOLSR. 2014.** zolsr. *Sdružení obecních lesů Slovenské republiky.* [Online] 2014. [Citace: 14. 4. 2014]. Dostupné z: <http://www.zolsr.sk/>